

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΕ'

Τετάρτη 27 Ιουλίου 2005 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 27 Ιουλίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.35', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27.7.2005 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΔ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 27 Ιουλίου 2005 (πρωί) σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας σχετικά με τους στόχους και τη διαχείριση της πρωτοβουλίας για το Ευρωπαϊκό Σχολικό Δίκτυο».)

Εισερχόμεστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει η κ. Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι κουβεντιάζουμε στη Βουλή των Ελλήνων σήμερα ένα σχέδιο νόμου, το οποίο είναι εξαιρετικά σημαντικό και κρίσιμο και αφορά την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, που για μας έχει μεγάλη σημασία, και βεβαίως, και άλλες διατάξεις, οι οποίες ρυθμίζουν τέτοιου είδους ζητήματα.

Πρέπει να πω ότι στη συζήτηση που προηγήθηκε και από τις τοποθετήσεις των συναδέλφων, αλλά και των πολιτικών κομμάτων, διαβλέπει κανείς -πέρα από τις όποιες αντιπαραθέσεις πολλές φορές επί της ουσίας, άλλες φορές όχι επί της ουσίας- την αναγκαιότητα την οποία αυτό το σχέδιο νόμου προβλέπει, δηλαδή του να πάμε μπροστά, να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα, να βελτιώσουμε το εισόδημα των εργαζομένων, που κυρίως, μας αφορά και κυρίως να δημιουργήσουμε πλέον σχέσεις εμπιστοσύνης ανάμεσα στους πολίτες που εργάζονται στον ιδιωτικό κυρίως τομέα και, βεβαίως, την πολιτεία, με τους αναγκαίους μηχανισμούς ελέγχου που μέχρι τώρα έλειπαν. Οκτώ ολόκληρα χρόνια υπήρχε η δυνατότητα και οι ευκαιρίες. Όμως, δεν αξιοποιήθηκε ο χρόνος αυτός. Βεβαίως, έρχεται πια στην επιφάνεια και με διαφανείς διαδικασίες.

Οι εργαζόμενοι με αυτό το σχέδιο νόμου, εν αντιθέσει με

αυτά τα οποία για το θεαθίνα -είναι η δική μου πολιτική εκτίμηση- ελέγχθηκαν από την πλευρά κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα μπορούν πια να επωφελούνται από τις πραγματικές υπερωρίες, για να αυξήσουν πραγματικά το εισόδημά τους και όχι πλασματικά.

Το λέω αυτό, γιατί πολύς θόρυβος έγινε -κυρίως επικοινωνιακά- σε σχέση με το εισόδημα των εργαζομένων κυρίως από την πλευρά της ΓΣΕΕ, ότι δήθεν μειώνεται και ότι επιτιθέμεθα κατά των εργαζομένων. Τίποτα απ' αυτά δεν ισχύει, γιατί ο λαός μας λέει μια φράση. Υπάρχει η εντύπωση στο λαό μας ότι δεν έχεις να χάσεις τίποτα απ' αυτό που δεν κερδίζεις, απ' αυτό που δεν έχεις. Όταν είναι ένα πλασματικό εισόδημα, το οποίο δεν είναι πραγματικό, κανείς δεν χάνει απ' αυτό, γιατί κανείς δεν εισπράττει ποτέ ή δεν εισέπραξε ποτέ αυτό το εισόδημα στην τσέπη του, πράγμα που συνέβαινε μέχρι τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο προσπαθεί να ρυθμίσει τα κακώς κείμενα κυρίως στον ιδιωτικό τομέα. Πρόκειται για έναν ιδιωτικό τομέα, που ουδέποτε έτυχε της μέριμνας της πολιτείας, ουδέποτε απασχόλησε τη ΓΣΕΕ, κατά την άποψή μου. Είναι ένα πεδίο άγνωστο μέχρι τώρα. Τολμά η Κυβέρνηση να το αγγίξει.

Και αυτό γιατί; Γιατί πρέπει να μπει μια σειρά. Πρέπει να υπάρξει μια διαφανής διαδικασία. Πρέπει οι εργαζόμενοι για την υπερωριακή απασχόληση, για την υπερεργασία ν' αμείβονται, όπως ο νόμος ορίζει και όχι όπως ο νόμος προηγουμένως όριζε και στην πραγματικότητα ποτέ δεν συνέβαινε ή στη μεγάλη πλειοψηφία δεν συνέβαινε η εφαρμογή αυτού του νόμου.

Επιπλέον, θα πρέπει σε αυτό που όλα τα πολιτικά κόμματα βαπτίζουν «σπονδυλική στήλη της οικονομίας μας», δηλαδή τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, να δώσουμε τη δυνατότητα να γίνουν ανταγωνιστικές, ν' αναπτυχθούν, να μπορέσουν να δημιουργήσουν καινούργιες θέσεις απασχόλησης και εργασίας και ασφαλώς το δρόμο, ώστε να μείνουν στον τόπο μας, να δημιουργήσουν, να επενδύσουν, να είναι ανταγωνιστικές αυτές οι επιχειρήσεις και βεβαίως, η ωφέλεια να διαχέεται στην ελληνική κοινωνία, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει σήμερα.

Εξεπλάγην, πρέπει να σας πω, δυσάρεστα με τις τοποθετήσεις των στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -μέχρι χθες κυβέρνηση- διότι άκουσα ως επίσημη τοποθέτηση του ΠΑΣΟΚ ότι αυτός ο νόμος θα αλλάξει, όταν το ΠΑΣΟΚ ξαναέρθει στην κυβέρνηση. Πρέπει πρώτα να σας πω ότι για να συμβεί αυτό, θα πρέπει ο ελληνικός λαός και η ελληνική κοινωνία να επικροτήσει τις επιλογές και τις πολιτικές θέσεις και τις πολιτικές πρωτοβουλίες, τις οποίες λαμβάνει το ΠΑΣΟΚ, για να μπορέσει να έρθει στην κυβέρνηση.

Επιπλέον, πρέπει να πω ότι μέχρι προχθές το ΠΑΣΟΚ ήταν στην κυβέρνηση και αυτό το οποίο επέτυχε, η πολιτική του και η στρατηγική του στα ζητήματα αυτά μας οδήγησαν στο να έχουμε αυτό το δείκτη ανεργίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οδήγησε τους εργαζόμενους, κυρίως στον ιδιωτικό τομέα –μιας και το αντικείμενο του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου κυρίως αυτούς αφορά– και βεβαίως γενικά την επιχειρηματικότητα και την ανταγωνιστικότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων σε αυτήν την κατάσταση.

Και πρέπει να συμβεί και κάτι άλλο. Πρέπει να εκφράσει θέση. Γιατί πρέπει να έχεις θέση, για να σε ψηφίσει η ελληνική κοινωνία, να σου δώσει τη δυνατότητα να γίνεις Κυβέρνηση, για να αλλάξεις κάτι, το οποίο αρνείσαι πεισματικά, έχοντας ήδη δημιουργήσει μια αλγινή, μια τραγική εικόνα, με τρεις χιλιάδες τριακόσιες επιχειρήσεις στη Βουλγαρία και στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και με συνάλλαγμα που αιμορραγεί και διαρρέει προς τις άλλες χώρες της Βαλκανικής, επειδή εδώ δεν δημιουργήσαμε τις προϋποθέσεις, πράγμα που δεν είναι και το καλύτερο διαβατήριο, ούτε τα καλύτερα εχέγγυα, ούτε το καλύτερο πιστοποιητικό αξιοπιστίας, για να λες ότι θα αλλάξεις κάτι, για το οποίο ήδη ευθύνεσαι με τις συνέπειες και τα επίχειρα, τα οποία όλοι εισπράττουμε και βιώνουμε σήμερα. Πρέπει δε να πω ότι μετά από είκοσι χρόνια ασφαλώς και θα είναι αναγκαία η αλλαγή ενός τέτοιου νόμου, γιατί τότε θα έχουν δημιουργηθεί νέες συνθήκες στην κοινωνία.

Και πρέπει επίσης να σας πω, κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, ότι για τα μέτρα για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής κανείς από την Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν είπε κουβέντα. Δεν μίλησε κανείς, παραδείγματός χάριν, για την εξαγορά χρόνου ασφάλισης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή για τη σύνταξη λόγω θανάτου ή για το συμψηφισμό καθυστερούμενων εισφορών ή για τη ρύθμιση οφειλομένων εισφορών σε πλημυροπαθείς ή για τη ρύθμιση οφειλομένων εισφορών στα Ταμεία Τύπου και ΤΑΞΥ ή για την εξόφληση καθυστερούμενων εισφορών από ελεύθερους επαγγελματίες και αυτοτελώς απασχολούμενους ή για τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος ή για τη ρύθμιση οφειλομένων εισφορών των γεωργικών συνεταιρισμών ή για τη ρύθμιση που αφορά τους χήρους και τις χήρες.

Όταν αναφέρθηκα σε μια κουβέντα που είχαμε δημόσια με τον κύριο πρόεδρο της ΓΣΕΕ, είπε ότι παραβιάζουμε ανοιχτές πόρτες. Άρα, αφού συμφωνείτε στην ουσία, γιατί στείρα διαφωνείτε; Η απάντηση είναι μία: επειδή ακριβώς δεν μπορείτε να δεχτείτε ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επωφελομένη από την ευκαιρία που της δίνεται ν' αποδείξει ότι ενδιαφέρεται για τους πολλούς, είναι η Κυβέρνηση εκείνη, η οποία εισηγήται στη Βουλή των Ελλήνων αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο τυγχάνει της αποδοχής της ελληνικής κοινωνίας. Αυτή είναι η πολιτική σας αδυναμία.

Θεωρώ όμως ότι αδικεί και το κόμμα σας και τις πολιτικές σας επιλογές, αν έτσι συνεχίζετε στείρα ν' αρνείστε ένα νομοσχέδιο, το οποίο και γενναίο είναι και βεβαίως θέλει και άλλα πράγματα, για να μπορέσουμε να αυξήσουμε και την ανταγωνιστικότητα και την επιχειρηματικότητα και τη βελτίωση του εισοδήματος των εργαζομένων, σίγουρα όμως κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Παπακώστα.

Η κ. Ροδόλα Ζήση έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΛΑ ΖΗΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το ΠΑΣΟΚ έχει και θέσεις, έχει και έργο, για ν' απαντήσω στην προηγούμενη συνάδελφο. Και δεν είναι τυχαίο ότι ο κύριος Υπουργός σήμερα πάρα πολλές φορές υποστήριξε θέσεις πολιτικές και νομοθεσία του Ανδρέα Παπανδρέου, αλλά και του κ. Γιαννίση, άσχετα αν στο νομοσχέδιό του δημιουργεί επιδείνωση ακόμη και σε άρθρα και σε διατάξεις που ήταν ευεργετικά για την εργασία και για την ευελιξία των επιχειρήσεων.

Δεν πάει πολύς καιρός από τότε που ο Υπουργός Εργασίας,

προσπαθώντας με αριστερές πινελιές να ζωγραφίσει το δικό του κοινωνικό προφύλ, μιλούσε για το τριανταπεντάωρο. Και ήμασταν μαζί που τα λέγαμε κάποτε αυτά. Άρα, έρχεται και ζητάει σήμερα από το ΠΑΣΟΚ να του πει ποια είναι η θέση του και ποιες είναι οι προτάσεις του.

Εγώ ρωτώ ποιες είναι οι συντεταγμένες, ποια είναι η πολιτική θέση της Κυβέρνησης; Και δεν είναι μόνο ο πανικός που ακούστηκε εδώ, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι υπάρχει μία μοναξιά. Μείνατε με τους λίγους, μιλήσατε μαζί τους, αφήσατε τους πολλούς στους οποίους χρωστάτε πολλά ως πολιτικοί και ως ανταπόκριση στην εντολή που σας έδωσε ο ελληνικός λαός και μέσα σ' αυτήν τη μοναξιά σχεδιάζετε, άλλοτε σωπηλά και άλλοτε με επίθεση, για να μπορέσετε τελικά να πιστέψετε κι εσείς οι ίδιοι σ' αυτό που προσπαθείτε να κάνετε.

Πολλοί είπαν ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι το πλέον ταξικό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης. Είναι μονομερής ρύθμιση, είπαν οι περισσότεροι, αφού η μόνη κοινωνική ομάδα που ευνοείται είναι οι ολίγοι μεγάλοι και βέβαια οι επιχειρηματίες – εργοδότες. Δηλαδή όλο το κόστος των ρυθμίσεων το επιβαρύνονται οι εργαζόμενοι.

Εγώ θα έλεγα: μήπως όλο αυτό το πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων δεν είναι ταξικό; Να μη το πω ταξικό, να το πω αντικοινωνικό. Δεν είναι μεταρρυθμίσεις, είναι απορρυθμίσεις της οικονομίας, της κοινωνικής συνοχής, των κεκτημένων; Γιατί, δηλαδή, με την επίφαση ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης της οικονομίας πρέπει να φτάνει οι εργαζόμενοι, πρέπει να φτάνει ο κόσμος της εργασίας και να πληρώσουν αυτοί; Επειδή δεν έχετε πολιτικές, επειδή υπάρχει ανεπάρκεια, ανικανότητα, υπάρχει αυταρχισμός, αδιαλλαξία στο να κάνουν ένα κοινωνικό διάλογο την εποχή που ο διάλογος και η συμμετοχική δημοκρατία είναι στο προσκήνιο και της ευρωπαϊκής κατεύθυνσης και προσανατολισμού; Πού είναι το κακό, δηλαδή;

Εγώ θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι η Κυβέρνηση με μία ιδιαίτερα πολιτική και κοινωνική ψυχρότητα θεωρεί ότι όλα τα προβλήματα έχουν αιτία τους εργαζόμενους και ότι, αν μειωθούν οι αποδοχές και αποδυναμωθούν τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων, θα δοθεί λύση και θα βελτιωθούν όλα. Αυτή η προκλητική μονομέρεια της Κυβέρνησης, που επιβάλλει θυσίες στον κόσμο της εργασίας και δεν ζητά καμία συμβολή από το συντελεστές εργοδοσία και κεφάλαιο, καταδεικνύει και έναν ιδιαίτερο αυταρχισμό και πάντως τη φιλοσοφία και την πολιτική της αδιάλλακτης και σκληρής συντηρητικής δεξιάς, που και μ' αυτό το νομοσχέδιο απορρυθμίζει τα πάντα και κυρίως την κοινωνική συνοχή, καταστρατηγεί τα κεκτημένα και επιταχύνει την όπισθεν ολοταχώς πορεία της χώρας στη δεκαετία του 1950.

Άκουσα και από τη συνάδελφο κ. Κаланτζάκου χτες και από την κ. Παπακώστα σήμερα για το θέμα των ελληνικών επιχειρήσεων που βρίσκονται στις χώρες της Βαλκανικής. Αυτό ακούω πολύ συχνά να το λέτε, αλλά δεν είναι έτσι. Από το 1999, τρεις χιλιάδες επιχειρήσεις διαδραματίζουν ρόλο στην αγορά των Βαλκανίων και στις Παρευξείνιες χώρες ως μία θετική, αν θέλετε, στιγμή της εξωστρέφειας της οικονομίας μας και των νέων αγορών, που οι πολιτικές του ΠΑΣΟΚ φρόντισαν να έχουν οικονομική και πολιτική ασφάλεια, για να μπορεί ο Έλληνας επιχειρηματίας να επενδύσει εκεί και βεβαίως υπήρχαν παράλληλα και πολλές χρηματοπιστωτικές διευκολύνσεις. Δεν είναι τυχαίο που οι μεταφορές, οι επικοινωνίες και οι τράπεζες βγήκαν στα Βαλκάνια μαζί με όλες τις επιχειρήσεις, γιατί η Ελλάδα είχε και έχει μία δυναμική εξωστρέφειας σε ό,τι αφορά την επιχειρηματικότητα, ασχέτως τώρα αν με την πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας όλη η μεταολυμπιακή δυναμική, όλο το know how και όλη η ικανότητα της χώρας δεν μπόρεσε ν' αξιοποιηθεί, γιατί δεν μπόρεσε να αξιολογηθεί σωστά κι έτσι έχουμε αυτά τα ελλείμματα που έχουμε.

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, γιατί για μας είναι θέμα αρχής, είναι η ιδεολογία μας και η πολιτική μας, η στήριξη των δικαιωμάτων των εργαζομένων, η θωράκιση των κατακτήσεων τους και η βελτίωση της ποιότητας της ζωής τους και των συνθηκών εργασίας τους. Η ηθική για μας είναι η καλύτερη επένδυση. Στη δική σας σχολή, κύριε Υπουργέ, και στη δική σας πολιτική ίσως είναι προαιρετικό, δευτερεύον μάθημα.

Η επιδρομή που γίνεται στο οκτώωρο, για να διευκολύνει τους εργοδότες, υπονομεύοντας το διάλογο των κοινωνικών εταίρων και καταργώντας τον κορυφαίο και κοινωνικό θεσμό της συλλογικής διαπραγμάτευσης, δείχνει τελικά ότι η Κυβέρνησή σας θέλει, επειδή δεν μπορεί να κάνει ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα, να τιμωρήσει τους εργαζόμενους, ανατρέποντας θεμελιώδη εργατικά δικαιώματα και σε πολλά σημεία τις ίδιες τις βάσεις της εργατικής νομοθεσίας και του κοινωνικού κράτους. Με άλλα λόγια, η Κυβέρνηση με τις νέες ρυθμίσεις για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, παροτρύνει και λέει: «εργαζόμενοι δουλέψτε περισσότερο, δεκάωρα, δωδεκάωρα, πάρτε μικρότερες αμοιβές, δεν θα έχετε υπερωρίες, θα συνεννοείστε ατομικά ο καθένας με τον εργοδότη του, τέλος οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και οι συλλογικές συμβάσεις και μην ανησυχείτε, μετά τα εξήντα πέντε και βλέπουμε, θα πάρετε συντάξεις πολύ μικρότερες απ' αυτές που δικαιούστε και μη φωνάζετε κιάλας, πρέπει να είσατε και ευχαριστημένοι που ενισχύω τα αφεντικά σας με το διευθυντικό δικαίωμα και την υπερεξουσία για διαρκείς απολύσεις».

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ, κύριε Πρόεδρε, πιστεύουμε ότι η ευελιξία των επιχειρήσεων μπορεί να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα. Αυτές είναι οι θέσεις μας, εφ' όσον όμως συντελείται με συμφωνία εργοδοτών και εργαζομένων τόσο σε εθνικό επίπεδο, με νομοθεσία ή σύναψη συλλογικών συμβάσεων ως πλαίσιο αναφοράς και σε κάθε επιχείρηση χωριστά, με τη σύναψη επιμέρους συμφωνιών ανάλογα με τις ανάγκες και ιδιαιτερότητες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Χρειαζόμαστε κοινωνικό διάλογο και προώθηση λύσεων όπου να κερδίζουν όλοι. Σε καμία περίπτωση η ευελιξία από μόνη της δεν δημιουργεί θέσεις εργασίας. Αντίθετα το ευέλικτο ωράριο μάλλον εξοικονομεί προσωπικό για τους επιχειρηματίες.

Εμείς πιστεύουμε στην ευελιξία με ασφάλεια για τον κόσμο της εργασίας και την κοινωνική συνοχή. Εμείς πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει ν' αποκτήσετε, να κάνετε ενεργητικές πολιτικές για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Δεν πρέπει να είναι μονομερής η πολιτική σας. Η χώρα έχει ανάγκη από την ανταγωνιστικότητα και την πρόοδο. Η χώρα έχει ανάγκη από πολιτικές ανοιχτών οριζώντων και όχι από καταστρατήρηση θεσμών, συλλογικών διαπραγματεύσεων και κεκτημένων.

Πιστεύω ότι ο κορμός που αφορά στο νομοσχέδιο και η φιλοσοφία του νομοσχεδίου δείχνουν τελικά, ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν μπορεί δυστυχώς να κάνει μεταρρυθμίσεις. Δεν μπορεί να κάνει αλλαγές, γιατί οι αλλαγές έχουν πάντα μια απάντηση στο ερώτημα που θέτει η ίδια η κοινωνία, για ποιους, με ποιους, για ποιον σκοπό και με ποιες επιπτώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Ζήση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Εκεί δεν απαντήσατε. Η ευθύνη σας είναι μεγάλη και σαφώς όταν ο ελληνικός λαός -επειδή το είπαν οι συνάδελφοι- έχοντας ήδη καταγράψει στη συνείδησή του και στη μνήμη του την πολιτική σας συμπεριφορά και άποψη, θα αποφασίσει να δώσει νέα εντολή, θα θυμάται πάρα πολύ καλά τι πρέπει να ψηφίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Ζήση.

Ο κ. Νιώτης έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άναυδο κυριαλεκτικά και θορυβημένη η ελληνική κοινωνία παρακολουθεί ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες τη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνησή της στο μεγάλο αντιλαϊκό της κατήφορο, έναν κατήφορο που έχει πάρει αποφασιστικά, σε μια πορεία τελείως προς τα δεξιά, μια μονομερή επίθεση ενάντια στην ελληνική κοινωνία.

Ασφαλώς ειπώθηκε στην Αίθουσα ότι ήδη οι μάσκες έπεσαν, αλλά θα έλεγα ότι δεν έπεσαν από τη συγκυρία. Είναι η ίδια η Νέα Δημοκρατία που με θρασύτητα και σαδισμό βγάζει την προεκλογική μάσκα, τη μάσκα των υποσχέσεων, τη μάσκα που τα πάντα υιοθετούσε για να κερδίσει εκλογικά την κοινωνία ή ένα μεγάλο μέρος της και σήμερα έχουμε από την ίδια την Κυβέρνηση, από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, τον κ. Καραμανλή,

την εγκατάλειψη αυτών των προεκλογικών δεσμεύσεων.

Η παράταξη του μεσαίου χώρου, η παράταξη του κοινωνικού κέντρου, τάχα, το λαϊκό κόμμα που θα στήριζε τα προβλήματα των εργαζομένων, η Κυβέρνηση της ήπιας προσαρμογής εμφανίζεται με κυνισμό ενώπιον του λαού και με το ένα ή το άλλο μέτρο αναιρεί δικαιώματα, υπονομεύει κατακτήσεις, οδηγεί ολοένα και περισσότερο στη φτώχεια και στην απελπισία τον ελληνικό λαό.

Χθες ήταν οι μικρομεσαίοι, που με την επίθεση μέσω του ωραρίου των καταστημάτων, οδηγούνται στην απελπισία και παραδίδονται στο έλεος των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου, των μεγάλων εμπορικών υπεραγορών. Σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο επιτίθεσθε, κύριοι της Κυβέρνησης, ενάντια στους εργαζόμενους, τους εργατοϋπαλλήλους και ανοίγετε ένα πλήρες ταξικό μέτωπο με το χώρο των εργαζομένων, των εργατοϋπαλλήλων.

Αυτή η επίθεση δεν είναι μια τυχαία επίθεση. Έρχεται η Κυβέρνησή σας, καθαρά με ταξικό και δεξιό πολιτικό σχεδιασμό, να επιτεθεί στον πυρήνα των κατακτήσεων των εργαζομένων, κατακτήσεις οι οποίες κερδήθηκαν μετά από αγώνες δεκαετιών, κατακτήσεις που γίνονται σεβαστές στον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο. Πάντως, ήταν κατοχυρωμένες στο δικό μας νομοθετημένο κοινωνικό πολιτισμό και φαίνονται ότι είναι ήδη απορροφημένες στην υποκριτική προεκλογική σας μεγαλοστομία.

Όμως, τίποτε από όλα αυτά δεν σας εμποδίζει σήμερα με αυταρχισμό και σκληρότητα, με πρωτοφανή, αν θέλετε, μέτρα, να καταργείτε τη μεγάλη κατάκτηση των εργαζομένων, το οκτώωρο, να καταργείτε μονομερώς σαν ταξικοί εκφραστές του ΣΕΒ και της μεγάλης εργοδοσίας αυτό το κατακτημένο, όπως είπα, κοινωνικό και πολιτικό τους προνόμιο, μια κατάκτηση μέσω της οποίας ισορρόπησε η μάχη και η αντιπαράθεση των κοινωνικών εταίρων και είχαμε πραγματικά δει μία αργή αλλά σταθερή, βαθμιαία εξέλιξη και πρόοδο στο χώρο των ελληνικών επιχειρήσεων και στο επίπεδο της εργασιακής ειρήνης.

Είστε εντελώς στον αντίποδα των προεκλογικών σας διακηρύξεων. Εγκαταλείψατε πλήρως τις δεσμεύσεις σας. Ο λαός ήδη μιλάει για πολιτική εξαπάτηση και εμπαιγμό και είναι σαφές ότι για όλα αυτά, που αποτελούν τη σημερινή δυσαρμονία μεταξύ λόγων και έργων, θα δοθεί πολιτική απάντηση με την ευθυγορία του ελληνικού λαού, όποτε έρθει η ώρα.

Αυτή είναι η πολιτική σας. Παραδίδετε τους εργαζόμενους στο έλεος της μονομερούς ενέργειας της εργοδοσίας, με την παραχώρηση του διευθυντικού δικαιώματος, διευθυντικό και μονομερές δικαίωμα που μπορεί να βάλει έναν εργαζόμενο, μία εργαζόμενη μητέρα να απασχολείται δέκα και δώδεκα ώρες ημερησίως. Και πού πήγε αυτή η υποκριτική, τάχα πάγια πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, της συντηρητικής Κοινοβουλευτικής Ομάδας που επί χρόνια διακήρυττε ότι αγωνίζεται για τα δικαιώματα της ελληνικής οικογένειας; Σήμερα το δικαίωμα της ελληνικής οικογένειας πάει περίπατο. Τα δικαιώματα του ατόμου ως μέρους της κοινωνικής ομάδας πάνε περίπατο. Αυτό που προέχει είναι εσείς να υπηρετείτε τα συμφέροντα των εργοδοτών. Μέσω της ρύθμισης αυτής δεν κάνετε μόνον τούτο. Αναδιανέμετε εις βάρος των εργαζομένων το δικό τους εισόδημα, το εισόδημα που έχουν πάρει με ιδρώτα και με αγώνες, και το δίδετε στους εργοδότες. Και κάνετε και κάτι χειρότερο ακόμη. Με αυτήν την αναδιανομή και τη μείωση του κόστους των υπερωριών παρεμβαίνετε όχι μόνο στο μηνιαίο εισόδημα των εργαζομένων αλλά και στην τελική σύνταξη.

Και όλα αυτά τα γράφει στο μπλοκάκι του ο ελληνικός λαός, κύριοι Υφυπουργοί. Και τα γράφει με ιδιαίτερη, αν θέλετε, πιασσία και δεν πρόκειται να είναι επιλήσμων όλων αυτών των επιθέσεων που υφίσταται από το δικό σας νεοηγετικό προφίλ της νέας διακυβέρνησεως, η οποία είναι αυταρχική και οπισθοδρομική διακυβέρνηση, μια διακυβέρνηση που έβγαλε ήδη τον ελληνικό λαό, τους εργαζόμενους στο δρόμο με τα συλλαλητήρια, που φέρνει τις απεργίες να έχουν επιτυχία κατά 80% και 85%, και που προμηνύει ότι όλη αυτή η διαδικασία σας έχει βάλει πλέον σ' ένα μέτωπο απέναντι στους εργαζόμενους.

Το ΠΑΣΟΚ στήριζε πάντα και στηρίζει τους εργαζόμενους και

την ελληνική κοινωνία. Ο Πρόεδρός μας δήλωσε ότι θα καταργήσουμε αυτές τις αντιλαϊκές ρυθμίσεις. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Εσείς σπέρνετε ανέμους κι εσείς θα θερίσετε τις θύελλες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ν. Ευβοίας): Κύριε Πρόεδρε, οι ιαχές και οι απόψεις περί ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας, ασφαλώς, δεν μπορούν να δικαιολογήσουν και σε καμία περίπτωση δεν βρίσκονται σε καμία σύνδεση και αντιστοιχία με όσα έκπληκτοι παρακολουθούμε τον τελευταίο καιρό να επιχειρεί αυτή η Κυβέρνηση. Με το ωράριο οπωσδήποτε περιορίσει τους μικρομεσαίους και τους οδηγεί στην οικονομική καταστροφή και στο μαρασμό. Και βέβαια, μια που συζητάμε για την εξεύρεση θέσεων εργασίας ή την κατοχύρωσή τους, μια σειρά αυτοαπασχολούμενοι στα καταστήματά τους άνθρωποι σε λίγο θα χάσουν τη δουλειά τους.

Το ΣΔΟΕ που δεν καταργήθηκε, αλλά απλώς άλλαξε ονομασία, λεηλατεί και επιτίθεται κυριολεκτικά στα εισοδήματα των μικρομεσαίων και ιδιαίτερα στις τουριστικές περιοχές, αυτές τις λίγες μέρες που και αυτοί περίμεναν, εν πάση περιπτώσει, να προχωρήσουν οικονομικά.

Η αύξηση του ΦΠΑ έχει επιπέσει σε βάρος του πολίτη-καταναλωτή και κάνει όλο και πιο δύσκαμπτη και δυσκίνητη την αγορά.

Ο τουρισμός μας υποχωρεί. Τα περισσότερα καταλύματα εκμισθώνονται για τρεις και τέσσερις ημέρες. Και ενώ όλα αυτά συμβαίνουν, ξαφνικά έρχεται και αυτό το νομοσχέδιο που περιστέλλει τα δικαιώματα των εργαζομένων και οπισθοδρομεί την κοινωνική ευαισθησία που πρέπει να υπάρχει στο ζήτημα της εργασίας. Και εκείνο που τελικά όλοι αντιλαμβάνονται ότι συμβαίνει δεν είναι τίποτε άλλο παρά τα όσα αντίθετα λέγονται, ότι δηλαδή στην προκείμενη περίπτωση εκείνο που ενδιαφέρει είναι περισσότερη δουλειά, λιγότερα χρήματα και επομένως εύνοια προς τους επιχειρηματίες και τους ισχυρούς.

Απλώς εκείνο που επιτυγχάνεται –το έχουν πει άλλωστε τόσοι πολλοί σε αυτήν την Αίθουσα αυτές τις δύο μέρες που συζητείται το νομοσχέδιο– είναι απλά και μόνο το μεγαλύτερο κέρδος των επιχειρηματιών, το μεγαλύτερο κέρδος των βιομηχάνων, το μεγαλύτερο κέρδος όλων αυτών που κρατούν τον πλούτο σε αυτήν τη χώρα.

Νομίζω ότι δεν θα υπάρξει κανένας σοβαρός άνθρωπος ο οποίος πραγματικά όταν κάνει τη συζήτηση και την ενδοσκόπηση με τον εαυτό του να μπορεί να δεχτεί ότι όσο συμπιέζουμε τις αμοιβές των εργαζομένων, τάχατε αυτό μπορεί να δημιουργήσει κατευθύνσεις καλύτερης ανταγωνιστικότητας. Άλλωστε, οι ίδιοι οι βιομήχανοι παρόλο ότι θεώρησαν κατ' αρχάς ότι βρίσκεσθε προς τη σωστή γι' αυτούς βέβαια κατεύθυνση, στην ουσία είπαν ότι δεν είναι ικανοποιημένοι.

Τελικά όλη αυτή η ιστορία και όλη αυτή η διαδικασία κατ' εμέ θυμίζει αυτό που λέμε βαρέλι χωρίς πάτο, υπό την έννοια ότι κάθε φορά, οι κύριοι αυτοί, θα ζητούν διαρκώς και διαρκώς μεγαλύτερη συμπίεση στα εργατικά δικαιώματα, θα ζητούν μικρότερες αμοιβές για τους εργαζομένους και επομένως με αυτόν τον τρόπο θα επιτυγχάνουν μεγαλύτερα κέρδη.

Αλλά πέρα από την οικονομική πλευρά του ζητήματος, νομίζω ότι εκείνο το οποίο έχει μεγάλη σημασία και πρέπει να το αναδείξει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα –και το έχουν ήδη κάνει και άλλοι συνάδελφοί μου– είναι ότι με τον τρόπο που νομοθετείτε, με την εποχή που διαλέγετε να νομοθετήσετε, με αυτήν την έλλειψη ευαισθησίας και διαλόγου με όλους τους παράγοντες και με όλους τους εργαζομένους και τις συνδικαλιστικές τους ενώσεις επιτυγχάνετε στην κυριολεξία προχωρώντας σε αυτήν τη νέα εποχή που εσείς οραματίζεστε να προσβάλετε την αξιοπρέπεια του εργαζομένου, να προσβάλετε τα δικαιώματά του, να τον κάνετε να αποθαρρύνεται, να μην έχει διάθεση να συμμετάσχει στα συνδικαλιστικά, να μην σας ενοχλεί, τον πολίτη να γίνεται όλο πιο απαθής και διαρκώς τα δικαιώματά του να υποχωρούν.

Αυτή είναι μια φιλοσοφία, την οποία πρέπει κανείς να αναδεί-

ξει και να τονίσει. Αυτό είναι εξίσου ανησυχητικό με όλα τα άλλα οικονομικά και τις οικονομικές παρενέργειες για το ελάχιστο ήδη εισόδημα των εργαζομένων που εσείς με αυτό το νομοσχέδιο επιβάλλετε.

Με τη διευθέτηση του χρόνου και με την αύξηση των ωρών εργασίας κατ' επιθυμία του εργοδότη δεν κάνετε τίποτε άλλο από το να απομυζείτε κυριολεκτικά τον εργαζόμενο, από το να του στερείτε τον ελεύθερο χρόνο του, από το να του στερείτε τη δυνατότητα να έχει χαρά στη ζωή. Και όλοι εκείνοι οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα οπωσδήποτε πράγματι υποχωρούν.

Όπως ακούστηκε κατ' επανάληψη σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν χωρεί καμία αμφιβολία ότι η κόπωση των εργαζομένων ή –αν θέλετε, να σας το πω έτσι– και ψυχολογικά η πίεσή του να εργάζεται με το ζόρι και χωρίς να λαμβάνει αυτά που πρέπει, οπωσδήποτε πιέζει και τον ψυχικό του κόσμο και σίγουρα θα θρηνησουμε στην έτσι και αλλιώς ανοχύρωτη σ' αυτή τη διαδικασία πολιτική των εργατικών ατυχημάτων και άλλες τέτοιες περιπτώσεις θλιβερών επεισοδίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δυστυχώς με τα έξι λεπτά που έχουμε, κύριε Πρόεδρε, σ' ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο κανείς, όχι μόνο Βουλευτής, αλλά οποιoσδήποτε αγορητής που σέβεται τον εαυτό του έχει μια δυσκολία στο να μιλήσει. Εν πάση περιπτώσει, κατανοώ ότι αυτό έχει αποφασιστεί.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, μια που και με το συνάδελφό μου εδώ τον κ. Κεδίκογλου και με άλλους συναδέλφους μάς έχετε καλέσει κατ' επανάληψη και δείχνετε μια ευαισθησία για τα ζητήματα της Εύβοιας, δράττομαι της ευκαιρίας να σας θίξω και μια άλλη περίπτωση, εκτός από το περιβόητο και επώδυνο ζήτημα της ΔΑΡΙΝΓΚ –διότι τι να πω σε ένα λεπτό που μένει;– για την οποία όχι μόνο εμείς, αλλά και οι συνάδελφοί μου της Νέας Δημοκρατίας, κάνουμε κατ' επανάληψη ερωτήσεις για εκείνους τους περιβόητους ανέργους, τους ελάχιστους –καμιά πενήντα με εκατό– που έχουν μείνει εκεί στο Μαντούδι και στην Κοισελίκ στην Κύμη να επιδοτηθούν.

Έχουμε κάνει τρεις φορές ερωτήσεις. Μας δίνετε θετική απάντηση. Είναι πραγματικά ένα κρίμα γι' αυτούς τους απόμαχους της ζωής που εκεί δεν έχουν τίποτε άλλο να ασχοληθούν εκτός από ρετσίνια τα οποία δεν πωλούνται σε συμφέρουσα τιμή. Τι άλλο να κάνουν; Να φυτεύουν τομάτες που και γι' αυτές, εν πάση περιπτώσει, αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τα κτήματα γιατί ήταν στην βιομηχανική παραγωγή;

Δώστε τους αυτή τη δυνατότητα. Ελάχιστοι πια έμειναν. Στις ερωτήσεις μας σας αναφέρουμε ποιες είναι και εφόσον πραγματικά έχετε δείξει όλη την καλή διάθεση να συνεχίσετε αυτό το πρόγραμμα, που και οι προηγούμενες κυβερνήσεις έκαναν, νομίζω ότι οφείλετε –και σας το θέτω από σήμερα– ν' αποδεχθείτε αυτήν την τροπολογία την οποία έχουμε κάνει.

Για το λόγο αυτό το συζητώ από σήμερα πιστεύοντας ότι θα έχετε και το χρόνο να προβληματιστείτε, όπως έχετε ήδη κάνει για να δώσουμε ένα τέλος στο μαρτύριο αυτών των ανθρώπων και στην κοινωνική και οικονομική ανασφάλεια στην οποία βρίσκονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αρχίζοντας θα ήθελα να συμφωνήσω ότι τα προβλήματα των εργαζομένων, κύριε Υπουργέ, που ανέφερε ο συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ, στην Εύβοια είναι μεγάλα, αλλά δυστυχώς υπάρχουν μεγαλύτερα και περισσότερα προβλήματα στην Εύβοια, δομικά θα έλεγα.

Ας επικεντρωθούμε όμως, στο νομοσχέδιο. Να θυμηθούμε το τίμημα της παράτασης του σημερινού αδιεξόδου, το τίμημα της παρατεταμένης αδράνειας. Είναι η ανεργία, η σταθερά υψηλή ανεργία που παίρνει δομικά χαρακτηριστικά και πλήττει ιδιαίτερα τους νέους και τις γυναίκες. Είναι όμως, και η έξαρση των κρουσμάτων μαύρης εργασίας, γιατί ο άνεργος είναι το ευκολότερο θύμα εργοδοτικών εκβιασμών. Και οι εκβιασμοί αυτοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνονται όλο και πιο ποικίλοι και ευφάνταστοι. Δεν είναι απλώς να μένουν ανασφάλιστοι.

Προέρχομαι από την αγριότερη ίσως αγορά εργασίας τουλάχιστον σήμερα, τη δημοσιογραφική. Το γνωρίζετε ότι υπάρχουν, για παράδειγμα, κρούσματα όπου εκβιάζονται εργαζόμενοι να ζητήσουν άδεια άνευ αποδοχών τους δύο μήνες του καλοκαιριού, επειδή τα ρυθμιστικά έσοδα είναι πεσμένα και να γλιτώσει ο εργοδότης δύο μισθούς και το δώρο και μετά να γυρίσουν τον Σεπτέμβριο κι αν θέλει ο εργοδότης να τους πάρει πίσω; Και αυτό είναι απλώς ένα παράδειγμα.

Η σύμπτωση των φαινομένων της σταθερά μεγάλης ανεργίας και της έξαρσης της μαύρης εργασίας κάτι σημαίνει. Σημαίνει ότι είναι επιτακτική ανάγκη εργασιακής μεταρρύθμισης. Σημαίνει ότι το τρέχον πλαίσιο για τις εργασιακές σχέσεις έχει ξεπεραστεί. Σημαίνει ότι η αγορά εργασίας αυτορυθμίζεται και με τον αγριότερο τρόπο. Άλλωστε η ανεργία και η μαύρη εργασία δεν είναι τα μόνα συμπτώματα του αδιεξόδου. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας βρίσκεται σε διαρκή και παρατεταμένη πτώση. Και επειδή η λογική της κατακύλας είναι ο πάτος, βρισκόμαστε στην τελευταία θέση μεταξύ των ευρωπαϊκών εταίρων.

Κι αν δεν σας αρκούν αυτά τα ανησυχητικά, τρομακτικά, θα έλεγα, σημάδια σίγουρα δεν μπορείτε να αγνοήσετε το κύμα εξόδου ελληνικών επιχειρήσεων σε γειτονικές χώρες. Και δεν μπορούμε να κατηγορήσουμε τον επιχειρηματία, επειδή κοιτάει το συμφέρον του. Εκείνο που πρέπει να αναζητήσουμε είναι τη χρυσή τομή μεταξύ του συμφέροντος του εργοδότη, του παραγωγού και του εργαζόμενου. Πρέπει να βρούμε λύσεις στα προβλήματα αυτά που μας καθυστερούν ως κοινωνία. Πρέπει να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της ανεργίας, της μαύρης εργασίας, της χαμηλής ανταγωνιστικότητας. Και δεν έχουμε την πολυτέλεια περαιτέρω καθυστερήσεων. Η αδράνεια των τελευταίων ετών έχει στοιχίσει ήδη πολύ ακριβά. Είμαστε μία χώρα υπερχρεωμένη και πρέπει επειγόντως να αυξήσουμε το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν. Πρέπει να σβήσουμε το χρέος, αλλιώς το χρέος θα σβήσει τη χώρα. Πρέπει να δουλέψουμε περισσότερο, πρέπει να μειώσουμε το κόστος παραγωγής γιατί στη ρίζα της οικονομικής κακοδαιμονίας μας ως χώρας βρίσκεται το γεγονός ότι παράγουμε λιγότερα απ' όσα καταναλώνουμε, εισάγουμε περισσότερα απ' όσα εξαγάγουμε και τη διαφορά χρόνια τώρα τη δανειζόμαστε. Δεν πάει άλλο. Πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα του. Πρέπει να κερδίσουμε τον πόλεμο για την απασχόληση των Ελλήνων –πόλεμος είναι– τον πόλεμο για ισχυρότερη κοινωνική συνοχή, για οικονομική ανάπτυξη, για να φύγουμε από την τελευταία θέση της Ευρώπης.

Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο είναι η αρχή για την ελληνική οικονομική αντεπίθεση. Γίνονται τα πρώτα βήματα, αλλά φυσικά θα πρέπει να υπάρξει και συνέχεια. Ο νόμος είναι καλύτερος για τους εργαζόμενους αθροιστικά. Ίσως θίγονται ορισμένες προνομιούχες ομάδες, αλλά προέχει να δημιουργηθούν συνθήκες απασχόλησης για όλους τους Έλληνες, όπως ορίζεται από το Σύνταγμα στο άρθρο 22 για την υποχρέωση του κράτους. Η υποχρέωση του κράτους είναι να δημιουργεί συνθήκες απασχόλησης για όλους τους Έλληνες και όχι να προασπίζεται τα προνόμια ορισμένων εκλεκτών και λίγων.

Με το νόμο αυτό πραγματοποιούνται σημαντικά βήματα και στον τομέα της απασχόλησης και στον τομέα της κοινωνικής συνοχής. Προσαρμόζομαστε στα διεθνή και ειδικότερα προσαρμόζομαστε στα ευρωπαϊκά ισχύοντα.

Σε ό,τι αφορά το διάλογο που προηγήθηκε, θα θέλαμε και εμείς να ήταν πληρέστερος από πλευράς συμμετοχής. Όμως, δεν μπορεί να καταλογιστεί αυτό στην Κυβέρνηση.

Οι ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος μένουν προσκολλημένες στο παρελθόν. Αρνούνται να συζητήσουν τη σημερινή πραγματικότητα σ' έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία. Δεν είναι τυχαία η χαμηλή ανταπόκριση των εργαζομένων στις πρόσφατες απεργιακές κινητοποιήσεις. Βλέπετε, οι πολίτες έχουν καταλάβει την άμεση ανάγκη μεταρρυθμίσεων ριζικών, δομικών. Το δείχνουν και οι δημοσκοπήσεις. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες είναι που αρνούνται να δουν την πραγματικότητα. Οι πολίτες, όμως, τη βιώνουν και έχουν άλλη γνώμη από τους δήθεν –όπως αποδεικνύεται– ηγέτες τους.

Το σημερινό νομοσχέδιο είναι η αρχή και υπάρχει ακόμα

πορεία, για να φέρουμε αύξηση της απασχόλησης και οικονομική ανάπτυξη. Θα συνεχίσουμε τη διαβούλευση με την κοινωνία, θα στηρίξουμε το διάλογο ακόμα και εκεί που τα σωματεία δε συμμετέχουν παραγωγικά. Χρειάζεται διάλογος και κατανόηση, γιατί οι απαιτούμενες αλλαγές, οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις θα αλλάξουν τον τρόπο της ζωής μας. Χρειαζόμαστε δομές και θεσμούς πιο ευέλικτους.

Είναι φυσικό, με βάση την προηγούμενη λογική, αυτές οι αλλαγές να δημιουργούν ανασφάλεια. Πρέπει σαν κοινωνία να δούμε πώς θα διαχειριστούμε αυτήν την ανασφάλεια, πώς θα δώσουμε εφόδια στους εργαζόμενους. Ήταν σωστή, για παράδειγμα, η παρατήρηση της Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ, της κ. Διαμαντοπούλου, για τις αλλαγές στη διά βίου εκπαίδευση.

Ας συνεννοηθούμε. Είναι ένας πόλεμος, όπως είπα, ένας εθνικός πόλεμος για να κερδίσουμε το μέλλον. Ας πολεμήσουμε μαζί. Δεν καταλαβαίνω γιατί είναι πιο έξυπνοι, για παράδειγμα, οι Ιρλανδοί που προχώρησαν σε αντίστοιχες αλλαγές με διακομματική συναίνεση και με εντυπωσιακά αποτελέσματα.

Φυσικά, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Πολύς θόρυβος, μεγάλη οξύτητα, ιδιαίτερες υπερβολές και, θα έλεγα, μία ρητορική έξω από την πραγματικότητα για ένα θέμα που δεν νομίζω ότι αξίζει για τέτοιες υπερβολές, εκτός εάν οι κυρίες και οι κύριοι του ΠΑΣΟΚ πιστεύουν ότι δεν υπάρχουν προβλήματα στον εργασιακό χώρο. Εάν πιστεύουν πως δεν έχουν προβλήματα οι εργαζόμενοι, τότε πράγματι ή εθελουφλούν, διότι ασφαλώς υπάρχουν πολλά προβλήματα ή δεν θέλουν να δουν κατάματα την αλήθεια.

Η αλήθεια, βέβαια, είναι ότι ο εργασιακός χώρος έχει τεράστια προβλήματα. Είναι γνωστό ότι υπήρχε και υπάρχει μεγάλη ανεργία. Η αλήθεια, βέβαια, είναι ότι η Κυβέρνηση παρέλαβε ανεργία 11,3% το Μάρτιο του 2004 και κατάφερε να την περιορίσει στο 10,4%, δηλαδή τη μείωσε κατά μία μονάδα περίπου.

Ωστόσο, όμως, όλοι αναγνωρίζουν ότι είναι μεγάλη η ανεργία και ότι πρέπει να γίνουν μεγάλες προσπάθειες προς αυτήν την κατεύθυνση.

Επίσης, θα πρέπει οι κυρίες και οι κύριοι του ΠΑΣΟΚ να γνωρίζουν –και το γνωρίζουν ασφαλώς– πως τρεις χιλιάδες πεντακόσιες επιχειρήσεις του Βορρά έχουν μεταφερθεί σε άλλες χώρες προς Βορρά, ακριβώς λόγω των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα μας στο χώρο της εργασίας.

Θα μπορούσα να αναφερθώ και σε άλλα θέματα, για να καταδείξω ότι υπήρχε και σήμερα υπάρχει ακόμα μέγιστο πρόβλημα στο χώρο της εργασίας.

Αυτό το νομοσχέδιο βασικά ρυθμίζει τρία θέματα. Το πρώτο θέμα είναι αυτό που αφορά τις υπερωρίες. Το Υπουργείο, με αυτό το νομοσχέδιο, επιχειρεί να κάνει μία θαυμάσια, αποδοτική και χρήσιμη παρέμβαση. Αναφορικά μ' αυτήν, σε λίγο θα σας πω μερικές σκέψεις μου.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι πράγματι προβαίνει στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και το τρίτο είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει ορισμένες διατάξεις με ιδιαίτερη κοινωνική ευαισθησία. Είναι διατάξεις, για τις οποίες οφείλω να πω ότι αδικούνται, διότι έρχονται με αυτό το νομοσχέδιο και δεν προβάλλονται όσο θα έπρεπε, για να δούμε πόσο καλές ρυθμίσεις είναι αυτές.

Για παράδειγμα, το γεγονός ότι η χήρα ενός εργαζομένου δεν έπαιρνε σύνταξη μέχρι σήμερα και αυτό το νομοσχέδιο ρυθμίζει ότι πράγματι πρέπει να παίρνει σύνταξη –ή και τα παιδιά ακόμη– κατ' αρχήν 50% ή 75%, μέχρι να φθάσει στην ηλικία των εξήντα, εξήντα πέντε χρόνων, είναι μια θαυμάσια ρύθμιση. Οφείλω μάλιστα να σημειώσω και από την πλευρά μου ότι όταν έκανα τη σχετική παρέμβαση, δέχθηκε το Υπουργείο αυτό που αρχικά ίσχυε μόνο για τους άνδρες των εξήντα πέντε ετών να ισχύει και για τις γυναίκες, άρα τα εξήντα χρόνια.

Η δεύτερη ρύθμιση είναι η εξής: Το γεγονός ότι μερικοί συνταξιούχοι είχαν μεγάλο πρόβλημα και για εκατόν πενήντα

περίπου ημερομίσθια δεν μπορούσαν να πάρουν σύνταξη, ήταν ένα κοινωνικό πρόβλημα και ορθώς το Υπουργείο Απασχόλησης προβαίνει σ' αυτήν τη ρύθμιση.

Αυτές οι ρυθμίσεις είναι ιδιαίτερα χρήσιμες και θα έπρεπε να προβληθούν ακόμα περισσότερο, ενώ έχουν δυστυχώς επισκιαστεί από το θέμα των υπερωριών και το θέμα της χρησιμοποίησης του ωραρίου, κάτι το οποίο έγινε από πλευράς του ΠΑΣΟΚ.

Ας έρθω τώρα στα δύο ειδικότερα θέματα, στο άρθρο 1 και στο άρθρο 2. Το άρθρο 1, όπως γνωρίζετε, ρυθμίζει το θέμα των υπερωριών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε συνάδελφε, τα άρθρα θα τα συζητήσουμε αύριο. Επί της αρχής μιλάμε σήμερα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε. Είναι τα βασικότερα θέματα.

Το πρώτο άρθρο, λοιπόν –βεβαίως μιλάω επί της αρχής– το οποίο αναφέρεται στο θέμα των υπερωριών, είναι ένα θέμα το οποίο έκανε σημαία το ΠΑΣΟΚ και θα έλεγα τελείως αδικαιολογήτως. Μας έλεγε μέχρι προχθές «κύριε, παραβιάζετε το δεκάωρο και υποχρεώνετε τον εργαζόμενο να εργαστεί επί δώδεκα ώρες».

Αυτό δεν είναι αλήθεια και μάλιστα ο αρμόδιος Υπουργός και οι Υφυπουργοί συμπεριέλαβαν σχετική ρητή διάταξη που δεν ήταν απαραίτητη, ακριβώς όμως για να μην υπάρχει καμία παρεξήγηση και διευκρινίστηκε πλήρως.

Άρα, λοιπόν, το γεγονός ότι πράγματι επανερχόμαστε σε ένα καθεστώς, το οποίο ίσχυε από το 1975 μέχρι το 2000 για το θέμα των υπερωριών των εργαζομένων –ενώ είχε μεν καλή πρόθεση, όπως πολλές φορές αναφέρθηκε ο κ. Γιαννίσης για το θέμα του ωραρίου, αλλά απέτυχε στην πράξη, διότι αντί να έχουμε περισσότερη εργασία έχουμε μαύρη υπερωρία– σημαίνει ότι ορθώς το Υπουργείο κάνει αυτήν την παρέμβαση, για να ρυθμίσει και αυτό το θέμα των υπερωριών.

Άρα, λοιπόν, σημειώνω ότι δεν έχουμε άνω των δέκα ωρών εργασία και αυτό γίνεται με σκοπό μεν να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα, αλλά ιδίως είναι προς το συμφέρον των εργαζομένων.

Το άλλο θέμα που επίσης είναι ιδιαίτερα σοβαρό, είναι το θέμα της χρησιμοποίησης των εργαζομένων από πλευράς των επιχειρηματιών, της ρύθμισης του ωραρίου των εργαζομένων. Εδώ, πάλι γίνεται μία άνευ προηγουμένου υπερβολή. Τι λέει το νομοσχέδιο; Λέει για εκείνες τις εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν πράγματι ο εργοδότης, ο επιχειρηματίας, έχει ανάγκη να χρησιμοποιήσει τους εργαζομένους κάποιες ώρες περισσότερο, αλλά ύστερα από μία νόμιμη διαδικασία και ύστερα από ειδικές συζητήσεις με τα αρμόδια όργανα που δεν είναι ανάγκη τώρα να τα αναφέρω. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να το χρησιμοποιήσει, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί αυτό να μην το επιστρέψει στον εργαζόμενο. Και το κάνει μέσα σε τέσσερις μήνες.

Τέλος, έγινε μεγάλος θόρυβος για το ότι τάχα το Υπουργείο θέλει να καθιερώσει το διευθυντικό δικαίωμα στον επιχειρηματία, κάτι που και αυτό ποτέ δεν αναφέρθηκε στο νομοσχέδιο, ποτέ δεν αναφέρθηκε από το Υπουργείο Απασχόλησης, αλλά σκοπίμως αναφέρθηκε από το ΠΑΣΟΚ, για να αποπροσανατολίσει τους εργαζομένους και τον ελληνικό λαό.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, εμείς ενδιαφερόμαστε ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους. Πιστεύουμε ότι οι εργαζόμενοι θα ωφεληθούν, αν υπάρχουν οι υγιείς επιχειρήσεις. Πιστεύουμε ότι θα ωφεληθούν, εάν οι επιχειρήσεις δεν φύγουν εκτός Ελλάδος και θέλω να πιστεύω πως να μην δεν ευελπιστεί το Υπουργείο πως θα λύσει όλα τα προβλήματα των εργαζομένων με αυτό το νομοσχέδιο, θα συμβάλλει όμως και στην ανταγωνιστικότητα και στην ενίσχυση των επιχειρηματιών αλλά και στην ενίσχυση των εργαζομένων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Μαντούβαλος έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι και η τελευταία λεπτομέρεια μετά από τόσους συναδέλφους εξηγητήθη, αλλά και η τελευταία απορία που μπορεί να είχε κανείς, ερμηνεύτηκε. Κάποιες απορίες, βέβαια, μου έμειναν εμένα, τις οποίες πολύ γρήγορα θα μου επιτρέψετε να τις εκφράσω.

Με πολύ μεγάλη προσοχή, πριν από λίγο, παρακολουθήσαμε τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τον κ. Παπανδρέου –και μάλιστα ήταν περισσότεροι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας εκείνη την ώρα, παρά οι Βουλευτές οι δικόι του– να βαθμολογεί. Και άρχισε να βαθμολογεί, χωρίς βέβαια κόστος και χωρίς να του στοιχίζει τίποτα.

Μας βαθμολόγησε –λέει– κάτω του μετρίου. Βέβαια, θα έπρεπε ο κ. Παπανδρέου να γνωρίζει κάτι και πιστεύω ότι το γνωρίζει, αλλά πρέπει να το εμπεδώσει, ότι ούτε εμείς βαθμολογούμε, ούτε το ΠΑΣΟΚ βαθμολογεί. Βαθμολογεί ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί προσεκτικά και βέβαια πρόσφατα τον βαθμολόγησε. Αυτό πρέπει να το καταλάβει πάρα πολύ καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Πρόεδρε, μετά τον κ. Παπανδρέου ήλθε ο κ. Φλωρίδης. Με πολύ έντονο τρόπο άρχισε να φωνάζει και να μιλάει και να παραπονιέται. Μέσα στο νομοσχέδιο ήταν αυτό, το είδε. Τον ανησυχούσε τι θα κάνουμε με εκείνους που δεν έχουν προσληφθεί στην προκήρυξη της Αгроφυλακής και τι θα γίνει με την Αгроφυλακή και όλα τα υπόλοιπα.

Κύριε Φλωρίδη, θα σας ρωτήσω κάτι, παρά το γεγονός ότι απουσιάζετε, για να δώσετε απάντηση πραγματικά στα τόσα παιδιά που προσλήφθηκαν με νόμιμες διαδικασίες τότε, πριν από κάποια χρόνια και δεν τα προσλάβατε. Πώς, λοιπόν, μιλάτε για εργασία, πώς μιλάτε για ανθρώπους που απεπέμφθησαν από τη διοίκηση, πώς μιλάτε για ανθρώπους που ακολούθησαν τις νόμιμες διαδικασίες, δεν τους προσλάβατε, τους βάλατε στο περιθώριο μετά από νόμιμες διαδικασίες προκηρύξεων –και στην Αστυνομία με τους αρχιφύλακες και στην Πυροσβεστική και στην Αгроφυλακή– και αγωνιάτε τώρα για το τι θα κάνουμε εμείς εκτός συζήτησης νομοσχεδίου; Αυτά για τον κ. Φλωρίδη.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ερμηνεία και υπήρχε ερμηνεία όταν συζητούσαμε το νομοσχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση, όταν ο συνάδελφος και Υπουργός επί ΠΑΣΟΚ κ. Μπένος, ένας εκλεκτός συνάδελφος, είπε κάτι και το δίνω ως απάντηση στους συναδέλφους του: «Εγκλήματα κάναμε», είπε ο κ. Μπένος για τη διάρκεια της θητείας του επί ΠΑΣΟΚ. Μέσα στα εγκλήματα, λοιπόν, και σ' αυτήν τη γενικότερη αταξία που υπήρχε εκείνη την εποχή εντάσσονται και αυτές εδώ οι ομιλίες με αυτό τον απρόσεκτο τρόπο. Προσπάθεια δική μας είναι να ενισχύσουμε τον κοινοβουλευτικό διάλογο, προσπάθεια δική μας είναι μέσα από σύνθεση και από συναίνεση να βγάλουμε καλύτερα συμπεράσματα. Αυτό δεν γίνεται ξαφνικά.

Το σημερινό νομοσχέδιο που έχει έλθει για να ψηφιστεί δεν ήλθε ξαφνικά, ήλθε με ένα πεδίο προετοιμασμένο, με τριάντα ένα μέτρα-παρεμβάσεις από το Υπουργείο Ανάπτυξης που υποβοηθά αυτήν τη δραστηριότητα και αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία που παίρνουμε.

Βέβαια, μας κατηγορήσαν ότι δήθεν υπερβάλλουμε, ότι δημιουργούμε προβλήματα στους εργαζομένους. Τώρα που βλέπω τον αγαπητό φίλο κ. Ανδριανόπουλο που συζητά μαζί σας, κύριε Πρόεδρε, θα πω: Τι προβλήματα δημιουργούμε εμείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τώρα η παρατήρηση για ποιον είναι, για το Προεδρείο ή για τον κ. Ανδριανόπουλο;

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Εγώ σας βλέπω και σας καμαρώνω, για όνομα του Θεού, δεν έχω πρόβλημα.

Απλώς θυμάμαι και κακώς θυμάμαι, απ' ό,τι φαίνεται, διότι παρακολουθώ το φίλο μου κ. Ανδριανόπουλο να λέει μέσα από τους κόλπους του ΠΑΣΟΚ σε κρατικό ραδιόφωνο: «Απελευθέρωση των απολύσεων».

Ακούσατε, κύριε Πρόεδρε, από μας σ' αυτό το νομοσχέδιο, σ' αυτήν μας τη νομοθετική πρωτοβουλία να υπάρχει πουθενά αυτό; Το συμπληρώνει ο φίλος κ. Μάνος είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο –τον οποίο δεν βλέπω, αλλά τον θυμήθηκα κι αυτόν– και τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες εργασίας το χρόνο. Πού τα είδατε αυτά σε σχέση με το τι προσβέουμε και το τι

προσπαθούμε να κάνουμε εμείς;

Έρχεται και ο κ. Βενιζέλος το Σεπτέμβριο του 1999 και λέει: «Ανοικτά τα καταστήματα και τις Κυριακές». Να γιατί σας λέω ότι έχω άλυτες απορίες, παρά το γεγονός ότι παρακολούθησα περίπου εβδομήντα ομιλητές-συνάδελφους και να γιατί δεν μου λύθηκαν αυτές οι απορίες.

Τι κακό είδατε σ' αυτό το νομοσχέδιο μέσα απ' αυτά τα κραυγαλέα παραδείγματα –αληθινά όμως- τα οποία εγώ σας εξέθεσα;

Θα πω και κάτι άλλο. Υπάρχει αυτός ο περίφημος χώρος της «μαύρης» εργασίας, παραδείγματος χάρι. Θεωρώ ότι όταν μιλάμε για τις εργασιακές σχέσεις θα πρέπει να δούμε και μία σειρά από άλλα θέματα που αφορούν άμεσα και που εκφράζουν κάποιους συνανθρώπους μας. Εδώ εκφράζω μία προσωπική μου άποψη λέγοντας ότι θα πρέπει να δούμε και αυτούς που εργάζονται ανασφάλιστοι. Ερχόμαστε κι αυτό να το ρυθμίσουμε. Αυτό τόσα χρόνια το κοινωνικό ΠΑΣΟΚ δεν το έβλεπε, τη λεγόμενη «μαύρη» εργασία. Αυτό θα το αντιμετωπίσουμε. Θα συγκροτούμε μ' αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση και για τα στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά και για τις επιπτώσεις που έχει αυτό το ασφαλιστικό σύστημα το οποίο εμείς ερχόμαστε να διορθώσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, έχει στόχο η νέα διακυβέρνηση, έχει στόχο η Κυβέρνηση Καραμανλή. Ο στόχος αυτής της διακυβέρνησης είναι να ενισχυθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Και εμείς δεν πρόκειται να προσχωρήσουμε στη θεωρία του πολιτικού κόστους. Εμείς λειτουργούμε, προχωρούμε νομοθετικά, παίρνουμε σημαντικές πρωτοβουλίες, οι οποίες είμαι βέβαιος ότι έχουν τη συναίνεση του ελληνικού λαού.

Και να σας πω και κάτι. Και με τις αντίθετες εκδηλώσεις και με τις διορθωτικές παρεμβάσεις και με τις αντίθετες γνώμες κερδισμένοι είμαστε όλοι μας. Και εμείς και τις ακούμε και τις παρακολουθούμε. Αρκεί να είναι εδώ και να τις ακούσουμε. Κοιτάξετε την Αίθουσα, κύριε Πρόεδρε. Πού είναι το ΠΑΣΟΚ που αντιδρά; Πού είναι το ΠΑΣΟΚ που μάχεται μέσα στο Κοινοβούλιο; Πού είναι το ΠΑΣΟΚ που έχει κάτι να πει; Μιλάει ένας-ένας και φεύγει σαν τον φαντομά.

Η δική μας άποψη είναι ότι εδώ πρέπει να συζητάμε, γιατί και εμείς κερδισμένοι θα βγούμε απ' αυτήν την πολιτική αντιπαράθεση. Αρκεί να είναι τεκμηριωμένη και μέσα από προσεχτικό κοινοβουλευτικό διάλογο. Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία, αυτή είναι η νέα διακυβέρνηση, αυτό είναι το κοινωνικό μας πρόσωπο, αυτό είναι το αληθινό φιλεργατικό πρόσωπο της νέας διακυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή και της Νέας Δημοκρατίας. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Μαντούβαλε.

Το λόγο έχει ο κ. Σαλαγιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έρχομαι να μιλήσω μετά τα επαναστατικά του συνάδελφου κ. Μαντούβαλου. Πάντα εκρηκτικός ο κ. Μαντούβαλος. Μόνο που σήμερα τι να υπερασπιστεί; Γι' αυτό η ομιλία του ήταν «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε». Αφού περιεδιάβη γενικώς στα της πολιτικής και του ΠΑΣΟΚ και της ιστορίας, δεν είπε τίποτα για την ταμπακίερα.

Ούτε, όμως, τα έωλα επιχειρήματα, τα οποία βγάζει στη δημοσιότητα ο κ. Παναγιωτόπουλος, ούτε οι φραστικές περικοκλάδες ούτε οι επικοινωνιακές ατάκες δεν μπορούν να κρύψουν μια αμείλικτη πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι. Με αυτό το άγριο νομοσχέδιο τα παίρνετε κανονικότητα από τους εργαζόμενους και τα δίνετε κανονικότητα στους εργοδότες. Τα παίρνετε κανονικότητα και τα δίνετε κανονικότητα. Δεν το λένε οι πασόκοι, δεν το λέει το ΚΚΕ, δεν το λέει ο Συνασπισμός, δεν το λέει η ΓΣΕΕ. Το λέει ο Καλύβης, ο Γενικός Γραμματέας, που είναι δικός σας και τον άκουσα, το λέει ο Πουπάκης, το λένε οι πάντες. Πόσα παίρνετε; Εμείς λέμε 15% του εισοδήματός τους. Λιγότερα; Να μας πείτε.

Και δεν παίρνετε μόνο το εισόδημα. Παίρνετε κατακτήσεις δεκαετιών, δικαιώματα δεκαετιών. Το οκτάωρο που διαλύσατε μ' αυτό το νομοσχέδιο. Τους κοινωνικούς αγώνες τόσων χρόνων με τα δικαιώματα για συλλογικές συμβάσεις τους αμφισβητείτε.

Το δικαίωμα του πολίτη να έχει δύο ώρες ελεύθερες για τα παιδιά του το διαλύετε.

Δεν ξέρω εάν κανένας από εσάς έχει δει κάθε πρωί εδώ εξίμισι η ώρα στις στάσεις πόσος κόσμος παίρνει το λεωφορείο να πάει να πιάσει δουλειά στις οκτώ προς τη Βοιωτία στα εργοστάσια. Αυτός ο κόσμος που πιάνει οκτώ η ώρα δουλειά, τελειώνει στις τέσσερις και γυρίζει πέντε με πεντέμισι στο σπίτι του. Τώρα με το δικαίωμα του εργοδότη, χωρίς καν να τον ρωτήσει, μπορεί να γυρίζει οκτώ η ώρα στο σπίτι του. Και με το δικαίωμα να επιβάλλει και υπερεργασία μπορεί να γυρίζει στις δέκα στο σπίτι του. Για ποια κοινωνική ευαισθησία μιλάτε λοιπόν; Το νομοσχέδιο σας είναι ένα νομοσχέδιο που καλλιεργεί την κοινωνική αδικία στο έσχατο όριο της.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ λέτε αυτά που λέτε. Ήθελα να ξέρω: θα τα πείτε αυτά και στα καφενεία των χωριών σας; Μέχρι τώρα πηγαίνατε στα καφενεία και δικαιολογούσατε την άθλια πολιτική στη γεωργία για τους αγρότες με την αδυναμία του κ. Μπασιάκου. Το κάνατε. Τώρα τι θα πείτε; Ο Ιούλιος είναι σκληρός Ιούλιος για εσάς από εδώ και πέρα. Είναι ο Ιούλιος, όπως σωστά είπε ο κ. Αλαβάνος σε κάποιες δηλώσεις του, των πραξικοπημάτων ενάντια στα δικαιώματα δεκάδων ετών των εργαζομένων.

Μέχρι τώρα ξέραμε τι χάσανε. Έχασαν οι αγρότες. Δεν είχαμε καμία αμφιβολία γι' αυτό. Έχασαν εισοδήματα οι υπάλληλοι. Έχασαν οι συνταξιούχοι γιατί δεν πήραν τις αυξήσεις που είχαν υποσχεθεί. Έχασαν οι μικρομεσαίοι. Χάνουν τώρα με το νομοσχέδιο που έφερε ο κ. Σιούφας. Να δούμε, θα μπορέσει να δικαιολογήσει ο κ. Σιούφας έστω και σε έναν φίλο του στην Καρδίτσα την απελευθέρωση του ωραρίου; Χάνουν με την ακρίβεια. Χάνουν με τη βενζίνη. Χάνουν με τα τέλη κυκλοφορίας, χάνουν με το πετρέλαιο θέρμανσης. Ξέρουμε τι χάνουν.

Ξέρουμε και ποιοι κερδίζουν και πώς κερδίζουν. Κερδίζουν οι βιομήχανοι με 800.000.000.000 φοροαπαλλαγές. Ναι ή όχι; Με τα κίνητρα του αναπτυξιακού νόμου. Ναι ή όχι; Με την ακρίβεια που πάει στις τσέπες τους. Ναι ή όχι; Με το ΦΠΑ που αυξάνουμε, αυτοί φυσικά κερδίζουν. Τα παίρνουν από εμάς και τα δίνουν σε αυτούς.

Τώρα έχετε το αποκάλυπτο. Αυτό επαναλαμβάνω είναι το πιο άγριο νομοσχέδιο που φέρατε. Σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο η Νέα Δημοκρατία παίρνει θέση. Ξεκαθαρίζει. Μέχρι τώρα αρμένιζε. Κοινωνική δεξιά, μεσαίος χώρος, κάπου με το ΠΑΣΟΚ, κάπου με τον Παπανδρέου, τον οποίο η ίδια η ομάδα που τώρα επικαλείται, τα ίδια πρόσωπα, τον έβριζαν ασύστολα και τον πήγαν και στα δικαστήρια. Τώρα τον επικαλούνται. Γι' αυτό πρέπει να υπάρχει και τσίπα στην πολιτική σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Σήμερα, λοιπόν, είμαστε εδώ και έχουμε ένα σκληρό νομοσχέδιο. Εμείς ξέρουμε τι παίρνουν. Μπορεί να μας πει κάποιος ότι βάζουν οι βιομήχανοι σ' αυτό οι οποίοι πήραν θαλασσοδάνεια μετά τις φούσκες στο χρηματιστήριο; Ναι, πήρε και το χρηματιστήριο και με δική μας ευθύνη. Τι τα κάνανε τα λεφτά; Έκαναν επενδύσεις; Πρέπει τώρα να πάρουν εισοδήματα από τους εργαζόμενους για να κάνουν τις επενδύσεις τους; Νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να πάμε στα χωριά μας να κάνουμε έναν έρανο στους εργαζόμενους και να τα δώσουμε στους βιομηχάνους μπας και βρουν λεφτά να κάνουν επενδύσεις.

Το πιο ύπουλο σ' αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι κρύβει το πρόσωπό του. Λένε και πάνε να τεκμηριώσουν ότι είναι ανάγκη γιατί έτσι είναι σε όλη την Ευρώπη. Δεν είναι έτσι σε όλη την Ευρώπη. Αυτό είναι το έσχατο σημείο μιας πολιτικής ακόμα και των Δεξιών της Ευρώπης. Δεν αντιδρά ο κόσμος; Αντέδρασε στη Γαλλία και στη Γερμανία που τα μέτρα ήταν και πιο μεθοδευμένα και πιο ήπια. Αντέδρασε καταψηφίζοντας το Σύνταγμα. Αντιδρά ο κόσμος.

Λέτε ότι δεν αντιδρά η ελληνική κοινωνία. Αγαπητοί φίλοι, αυτό είναι μεγάλη αλαζονεία. Η κοινωνία δεν αντιδρά για πολλούς λόγους δικαιολογημένους αλλά και για έναν πολύ σοβαρό. Δεν αντιδρά γιατί είναι σε απογοήτευση και πρώτη φορά έχει τόσο μεγάλη απογοήτευση που καταγράφεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις που τόσες πολλές φορές τις επικαλείστε. Δεν υπήρξε την τελευταία δεκαετία τόσο μεγάλη απογοήτευση. Μια

κοινωνία λοιπόν απογοητευμένη, που την τρομοκρατούμε κάθε μέρα για τα παιδιά της, για το εισόδημά της, για το μέλλον της, αυτή η κοινωνία δεν αντιδρά. Αλλά μη νομίζετε όμως ότι δεν καταγράφει. Καταγράφει. Και θα έρθει η ώρα και πολύ γρήγορα που θα δείξει το πρόσωπό της. Λέει ο κ. Μαντούβαλος ότι η κοινωνία βαθμολογεί και πιστώνει και χρεώνει. Μην έχετε καμία αμφιβολία. Εμάς μας χρέωσε και για τα λάθη μας και για τα καλά μας. Για τα λάθη μας, μας πίστωσε και μας έβγαλε Αντιπολίτευση. Αλλά να ξέρετε ότι όταν αντιδράσει μ' αυτά που κάνετε τώρα, με το κανονικό πρόσωπο της καραμπινάτης Δεξιάς που δείχνετε, θα αντιδράσει και μάλιστα πάρα πολύ σκληρά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ζητήσει το λόγο ο Υφυπουργός κ. Γιακουμάτος. Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά θα μου επιτρέψετε ως έσχατος και ταπεινός Βουλευτής να εκφράσω μια αγωνία, να δώσω μια συμβουλή –αν μπορούσα να το πω. Ο λαός έχει ανάγκη από τους πολιτικούς και τα πολιτικά κόμματα.

Ο λαός πιστεύει και ελπίζει ότι μετά την κυβέρνηση είναι η αξιωματική αντιπολίτευση. Θέλει μια φωνή, μια καθαρή φωνή. Δεν θέλει να κάνει αυτό που κάνατε εδώ δύο ημέρες: Παραπληροφόρηση, στρέβλωση της αλήθειας. Επιτέλους, ο λαός κουράστηκε από αυτήν την παροιμία που έλεγε ο βοσκός «λύκος, λύκος στα πρόβατα» και στο τέλος κατάντησε, με τα ψέματα, να μην τον πιστεύει κανείς.

Δεν θέλω και το ΠΑΣΟΚ να καταντήσει έτσι. Πρέπει επιτέλους να λέτε την αλήθεια και τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Τελικά, όμως, ήρθε ο λύκος στα πρόβατα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Αγαπητοί φίλοι του ΠΑΣΟΚ, ας πω και κάτι άλλο. Λίγη γενναιοδωρία. Η γενναιοδωρία είναι χάρισμα και αρετή. Έχουμε ένα νομοσχέδιο με δεκατέσσερα άρθρα. Στο πρώτο και στο δεύτερο διαφωνείτε. Δικαίωμά σας. Μα, για τα άλλα δώδεκα άρθρα –άρθρα που επί σειρά ετών η αξιωματική αντιπολίτευση τότε ζητούσε, για τη σύνταξη χηρείας, για την εξαγορά ενσήμων, για τη ρύθμιση των χρεών- δεν είπατε μία κουβέντα, μία λέξη. Αυτό σημαίνει ότι σας λείπει και μια άλλη αρετή, πέρα από την αρετή της αλήθειας. Σας λείπει και η γενναιοδωρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη ημέρα της νέας διακυβέρνησης θέσαμε εξ αρχής στον ελληνικό λαό την ατζέντα των θεμάτων που πρέπει να αντιμετωπιστούν για να μπορέσει να υπάρχει οικονομική ανάπτυξη σε αυτήν τη χώρα.

Δεσμευθήκαμε στον ελληνικό λαό –και το κάνουμε πράξη σήμερα- ότι η πολιτική που εφαρμόζουμε, στοχεύει στο μοίρασμα του πλούτου που παράγεται στη χώρα μας με ισχυρό μερίδιο για τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα, που αδικήθηκαν από τις πολιτικές επιλογές του χθες.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, μπορεί μια οικονομία να μοιράζει δίκως να παράγει; Μπορεί να υπάρχει κοινωνικό κράτος με δανεικά; Αλήθεια, πώς μπορεί ο χαμηλόμισθος, ο άνεργος, ο αγρότης, ο συνταξιούχος να περιμένει ανταποδοτικό οφέλη από μία οικονομία ανταγωνιστική, μια οικονομία που βυθιζόταν στο τέλμα, ένα κοινωνικό κράτος σε πλήρη αποσύνθεση, με μια μεγάλη ομάδα του πληθυσμού ξεχασμένη;

Ευθύνη και χρέος όλων σήμερα –και βαρύνει όλους μας- είναι να κάνουμε επιλογές. Ευθύνη για ένα καλύτερο μέλλον που αξίζει αυτή τη χώρα. Χρέος για να έχουν όλοι οι πολίτες αυτού του τόπου την κοινωνική υπεραξία, το κοινωνικό μερίσμα που παράγει η οικονομική ανάπτυξη.

Αυτές τις αρχές προσβύει αυτό το νομοθέτημα, ένα νομοθέτημα που γίνεται συντονισμένα και με άλλα Υπουργεία. Δεν είπαμε ότι φτάνει μόνο αυτό το νομοθέτημα για την ανάπτυξη, για την ανταγωνιστικότητα. Πάνω, όμως, σε αυτές τις αρχές κινούνται και άλλα Υπουργεία. Στόχος μας είναι να εξασφαλί-

σουμε για τον άνεργο, για τον κόσμο της εργασίας, για το bio-παιστίστη το κοινωνικό μερίδιο, το κοινωνικό μερίσμα που μπορεί να παράγει μια ανταγωνιστική οικονομία.

Για να το πετύχουμε χρησιμοποιούμε τις επενδύσεις που δημιουργούν πλούτο, αυξάνουν την απασχόληση και δίνουν προστιθέμενη αξία σε προϊόντα και υπηρεσίες, με την ανταγωνιστικότητα που πηγάζει κυρίως μέσα από την επιχειρηματικότητα.

Το άθροισμα των επενδύσεων και των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων δημιουργεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοινωνικά οφέλη. Φέρνει αποτελέσματα που καρπώνεται το σύνολο της κοινωνίας.

Για το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας τα αποτελέσματα της κοινωνικής ανάπτυξης συμπυκνώνονται σε ένα τρίπτυχο άγνωστο για εσάς πολλά χρόνια. Περισσότερες θέσεις εργασίας, λιγότερη ανεργία, καλύτερη ποιότητα ζωής. Αυτό το κοινωνικό τρίπτυχο προάγει, υπερασπίζεται και υπηρετεί η σημερινή κυβερνητική πολιτική.

Αυτό το κοινωνικό τρίπτυχο έρχεται να υπηρετήσει και το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης.

Δημιουργούμε ένα ασφαλές πλαίσιο για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και είμαστε σταθερά προσηλωμένοι στο μεγάλο στόχο που είναι η αύξηση της απασχόλησης και η μείωση της ανεργίας.

Είναι για εμάς μονόδρομος το χτύπημα με την ανεργία. Η πολιτική μας είναι αδιαπραγμάτευτη στο ζήτημα αυτό. Η κυβερνητική φαρέτρα διαθέτει ισχυρά όπλα, ικανά να αποφέρουν το καίριο πλήγμα στο υπ' αριθμόν ένα κοινωνικό ζήτημα της χώρας, στην «αχίλλειο πτέρνα» του κοινωνικού κράτους.

Δεν έχουμε, όμως, δικαίωμα, όπως δεν το έχει κανείς, να γυρίσουμε την πλάτη μας σε όσα συμβαίνουν στον οικονομικό περίγυρο, που εν πολλοίς αποτέλεσαν εστίες απώλειας θέσεων εργασίας. Αρνείστε το σοκ της φυγής επενδύσεων και διαρροής απασχόλησης στα γειτονικά κράτη; Το αρνείστε; Τρεις χιλιάδες τετρακόσιες εξήντα επτά επιχειρήσεις, σύμφωνα με τα στοιχεία του Βουλγαρικού Επιμελητηρίου, πήγαν μόνο στη Βουλγαρία. Διακόσιες χιλιάδες θέσεις σε ελληνικές επιχειρήσεις, σήμερα αναπτύσσονται στη Βουλγαρία και στα Βαλκάνια. Σκεφτείτε, όμως, πώς θα ήταν σήμερα η ελληνική οικονομία, αν είχαμε κάνει βήματα εκσυγχρονισμού προς τα εμπρός για την τόνωση της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας τα προηγούμενα χρόνια.

Σκεφτείτε, τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα ίσως και να μη χρειαζόταν καμία περαιτέρω συζήτηση για τα θέματα αυτά, εάν τα λόγια και οι υποσχέσεις του χθες γίνονταν πράξεις.

Εμάς ως νέα διακυβέρνηση δεν μας επιτρέπετε ούτε ολιγωρία ούτε εφησυχασμός ούτε μας αξίζει το τέλμα και η στασιμότητα. Δεν έχουμε δικαίωμα να παραγράφουμε τις προσδοκίες ενός ολόκληρου λαού και πάνω από όλα τις προσδοκίες των ανέργων. Δεν είμαστε εμείς εκείνοι που θα αφήσουμε τους εργαζόμενους και τον κόσμο του μεροκάματου απροστάτευτους. Τέτοια φαινόμενα και επιλογές δικές σας ζημίωσαν τη χώρα. Τα καταδίκασαν οι πολίτες στις 7 του Μάρτη. Τα προσέλασε η ελληνική κοινωνία, που βλέπει μπροστά.

Η Κυβέρνηση «παντρεύει» την οικονομική και την κοινωνική συνοχή του τόπου. Τις συνδέουμε με έναν κοινό άξονα, γίνονται δηλαδή αλληλένδετες οι πολιτικές, γιατί χρέος αυτής της Κυβέρνησης είναι να νομοθετήσει στο εργασιακό, διορθώνοντας εδώ και τώρα κακώς κείμενα του ν. 2874.

Και να τα πάρουμε ένα, ένα. Πρώτον, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας είναι ένας θεσμός, ο οποίος στη σωστή του εφαρμογή παρέχει σημαντικές αναπτυξιακές δυνατότητες για τη μικρομεσαία επιχείρηση. Η μη σωστή χρήση του, όμως, και η μη σωστή εφαρμογή του είναι δυνατόν να οδηγήσει, όπως άλλωστε αποδεδειγμένα οδήγησε, σε διέυρυνση της φτώχειας.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά έναν πίνακα της EUROSTAT του 2003. Ποιος κυβερνούσε τον τόπο; Το 2003 φέρατε τη χώρα πρώτη στη φτώχεια στην Ευρώπη με 21%.

Το δεύτερο είναι η ανεργία. Θα καταθέσω στα Πρακτικά στοιχεία για την ανεργία που μας κληροδοτήσατε. Είμαστε πρώτοι

στην Ευρώπη και στις γυναίκες και στους νέους με πεντακάσιες πενήντα έναν χιλιάδες ανέργους.

Συνδικαλιστές και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Πολυζωγόπουλος σωστά και καλά εκφράζει τη ΓΣΕΕ. Αντιπροσωπεύει τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Όμως, αυτούς τους δόλιους τους ανέργους ποιος τους εκφράζει; Ποιος απεργεί γι' αυτούς; Ποιος αγωνίζεται; Μόνο η Νέα Δημοκρατία και αυτή η Κυβέρνηση, που δίνει μάχη καθημερινά και αποδεικνύει ότι χτυπά την ανεργία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά και τα στοιχεία της EUROSTAT και της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας αλλά και της εγγεγραμμένης ανεργίας.

Παρακολούθηστε λίγο την κοινωνία και τη σύγχρονη πολιτική και αφήστε τον αραμπά και το «λύκος, λύκος στα πρόβατα». Αφήστε τα αυτά.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Τα έφαγε τα πρόβατα. Δεν υπάρχουν πια.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ιούνιος του 2003: άνεργοι τετρακόσιες εβδομήντα οκτώ χιλιάδες. Ιούνιος του 2004: άνεργοι τετρακόσιες ογδόντα επτά χιλιάδες. Ιούνιος του 2005: τετρακόσιες πενήντα εννιά χιλιάδες, όταν τον Απρίλιο του 2004 παραλάβαμε πεντακάσιες πενήντα τέσσερις χιλιάδες ανέργους.

Θα τα καταθέσω για τα Πρακτικά. Είναι επίσημα στοιχεία της ΠΑΕΠ, αναρτημένα κάθε μήνα στην ιστοσελίδα του ΟΑΕΔ, ενώ εμείς κάναμε μάχη και εκλιπαρούσαμε τον τότε αναξιόπιστο ΟΑΕΔ να μας δώσει τα στοιχεία της εγγεγραμμένης ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι η χώρα μας ήταν πρωταθλήτρια στην ανεργία; Ποιος, λοιπόν, καλοπροαίρετος πολίτης θα πει «όχι» στις μεταρρυθμίσεις, θα πει «όχι» στις διαρθρωτικές αλλαγές; Αυτή ήταν η κατάσταση. Διότι είχε ανάγκη από αλλαγές η χώρα μας. Οι δοκιμασμένες συνταγές του χθες μας οδήγησαν σε αποτυχία. Έχουμε δικαίωμα εμείς εδώ ως Βουλευτές να παραμείνουμε σε αυτές τις ξεπερασμένες πολιτικές ή οφείλουμε να κοιτάζουμε και να πάμε μπροστά; Αυτό κάνει η Νέα Δημοκρατία. Αυτό θα ψηφίσει απόψε. Αυτό στηρίζει αυτή η Κυβέρνηση. Έτσι, λοιπόν, η Κυβέρνηση προχωρά με τόλμη και αποφασιστικότητα σε σημαντικές θεσμικές παρεμβάσεις, με τις οποίες επιδιώκεται αφ' ενός μεν η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και, συνεπακόλουθα αυτής, η προώθηση της απασχόλησης.

Πέραν αυτών, διαφωνεί κανείς με το γεγονός ότι το προϋπάρχον καθεστώς της διευθέτησης χρόνου εργασίας δεν ήταν καθόλου ελκυστικό και δεν οδήγησε πουθενά; Πώς αλλιώς θα μπορούσε να εξηγηθεί το γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι μόνο έξι επιχειρήσεις έκαναν στα πέντε χρόνια διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Και επειδή ρωτάτε αν έγιναν και ποια είναι τα στοιχεία, θα τα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής. Διευθέτηση του χρόνου εργασίας του ν. 2874, άρθρο 5 έκαναν τα έτη 2001, 2002, 2003, 2004 και 2005 μόνο έξι επιχειρήσεις. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά για να διαβάσετε και να δείτε ποιος ήταν ο νόμος Γιαννίτση και ποια ήταν πραγματικά η διευθέτηση του χρόνου εργασίας και οι αγκυλώσεις που είχε ο ν. 2874.

Η αναγνώριση της σημαντικότητας του θεσμού αυτού εφαρμόστηκε για πρώτη φορά. Το λέω γιατί χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για το δεκάωρο. Χρησιμοποιήθηκαν εδώ μέσα μέχρι δισκοπότηρα, επιστρατεύτηκε ο Μαρξ, φέρατε λιβανιστήρια, φέρατε ξόρκια για το δεκάωρο και ως πραγματικά κλαίουσες παρθένες μωρές μιλήσατε και λέγατε: «το δεκάωρο και η γυναίκα!».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Ξεχνάτε το νόμο. Θα σας διαβάσω ακριβώς τι λέει. Νόμος 2639. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, Υπουργός του ΠΑΣΟΚ και του Γιαννίτση μετά. Λέει ρητά ο νόμος: «Και σε περιπτώσεις» - διαβάζω το νόμο επί λέξει - «που συντρέχουν λόγοι αντικειμενικοί ή τεχνικοί ή λόγοι οργάνωσης εργασίας για διάστημα μέχρι έξι μήνες, αυξημένος αριθμός ωρών εργασίας κατά δύο ώρες πλέον του συμβατικού ωραρίου και μέχρι δέκα ώρες την ημέρα».

Αυτό τώρα το ανακαλύψατε; Τώρα το είδατε; Τώρα το πληροφορηθήκατε; Και μιλάει για δέκα ώρες, για διευθέτηση ετήσια. Εμείς τι κάνουμε; Την ετήσια διευθέτηση των δύο ωρών επιπλέον την κάνουμε τετράμηνο. Περιχαράκωνουμε, οριοθετούμε και βάζουμε τέτοιους θεσμούς που να μη μπορεί να γίνει πραγματικά αυτό που έγινε επί των ημερών σας. Αφήστε, λοιπόν, το δεύτερο μύθο και τα κροκοδείλια δάκρυα για το οκτάωρο και τη σπέκουλα που φωνάζατε μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για το δωδεκάωρο. Αυτά είναι ιστορίες τουλάχιστον όχι για την Ελλάδα αλλά για άλλες χώρες του περασμένου αιώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από το μύθο της διευθέτησης, είναι και το άλλο: Διευθυντικό δικαίωμα. Το είπαμε σε όλους του τόνους και ο Υπουργός, ο Πάνος Παναγιωτόπουλος και όλη η πολιτική ηγεσία και όλα τα μέλη της Κυβέρνησης αλλά και όλοι της Νέας Δημοκρατίας. Και μόνο ο όρος «διευθυντικό δικαίωμα» με παραπέμπει στο κυριαρχικό δικαίωμα. Τον πολιτισμό μου και τη φιλελεύθερη, ριζοσπαστική νοοτροπία μου την ενοχλεί και μόνο η φρασεολογία, όχι η ουσία. Η ουσία είναι ότι εμείς είμαστε πραγματικά κάθετα αντίθετοι σε αυτό το προνόμιο που εσείς χρησιμοποιούσατε για τις πέντε ώρες.

Και γιατί το λέω αυτό; Αλήθεια, τι άλλαξε; Λέτε για τον ΟΜΕΔ σε αυτούς που δεν γνωρίζουν. Να σας ενημερώσω, γιατί η ημίμθετα είναι χειρότερη της αμάθειας, διότι μου θυμίζετε το «ολίγον έγκυος» στο ΠΑΣΟΚ. Και γιατί το λέω αυτό; Τι είναι ο ΟΜΕΔ; Ένα ενδεκαμελές συμβούλιο. Ποιος επιδικάζει; Ποιος διαιτητεύει; Ένας και μόνο. Ορίζεται ένας επιδιαιτητής για να διευθετήσει το χρόνο εργασίας.

Τι κάνει αυτός ο νόμος; Βάζει πενταμελή επιτροπή, ΣΕΠΕ, επιθεωρητής εργασίας. Και ο μανάβης ό,τι έχει πουλάει. Κομματισμό είχατε, κομματισμό πουλάτε, κομματισμό βλέπετε. Και μη μου πείτε ότι ο εργαζόμενος του ΣΕΠΕ είναι δικό μας παιδί. Να έχουμε λιγότερη ασέβεια σε αυτούς τους εργαζόμενους. Διότι οι εκλογές της ΠΑΣΚΕ έδωσαν γύρω στο 80%, για να καταλαβαινόμαστε.

Βάζουμε λοιπόν το ΣΕΠΕ, βάζουμε και δύο αντιπροσώπους του Εργατικού Κέντρου της ΓΣΕΕ και δύο των εργοδοτικών εισηφορών και σε κάθε νομό. Άλλο στην Πέλλα που θα λύσει τη διαφορά για τα κεράσια τα εποχικά και άλλο στη Βαντινίνη που θα λύσει την ξενοδοχειακή διαφορά. Δεν είναι το ίδιο. Ο ΟΜΕΔ τι έκανε; Ένας, κυρίαρχος. Και να μην πάμε παρακάτω σε λεπτομέρειες που θα βλάψουν το πολιτικό σύστημα όπως το είχατε καταντήσει. Ένας αποφάσιζε για όλους. Τώρα πενταμελής επιτροπή στο νομό αποφασίζει. Ο εργοδοτικός φορέας είναι αυτός που ανάλογα το είδος της επιχείρησης αντιπροσωπεύεται, τεχνικό επιμελητήριο, επαγγελματικό επιμελητήριο κλπ. Άρα, τι το δημοκρατικότερο; Ο ένας ή οι πέντε εκπρόσωποι των εργαζομένων; Αυτό είναι που σας τσούζει, γι' αυτό το πάτε στο διευθυντικό δικαίωμα. Ξεχάστε το. Σας είπε και ο Αρχηγός σας ότι η καραμέλα της σκληρής αντιπολίτευσης τελείωσε. Σας λέω και εγώ ότι η καραμέλα του ψέματος και του διευθυντικού δικαιώματος τελείωσε. Σταματήστε πια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, τελειώνετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και εν πάση περιπτώσει, για τις υπερωρίες, επειδή βλέπω ποταμούς από δάκρυα κροκοδείλια, τι να σας πω; Τι άλλαξε, κύριοι συνάδελφοι; Τις πέντε ώρες ποιος τις εφήρμοσε; Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ή έβαλε φαρδιά πλατεία την υπογραφή της στο πεντάωρο, πέραν της κανονικής εργασίας εβδομαδιαίως, η ΓΣΕΕ; Στο άρθρο 6, κύριε Βενιζέλο, της εθνικής συλλογικής σύμβασης είναι φαρδιά πλατεία η υπογραφή για πεντάωρο.

Τι κάναμε εμείς; Στο άρθρο 6 πραγματικά που είναι υπερεργασία και εσείς τη λέγατε ιδιόρρυθμη και τρέχα-γύρευε, εμείς λέμε ότι είναι μία υπερεργασία πεντάωρη θεσμοθετημένη από τη ΓΣΕΕ, συμφωνημένη από τους εργοδότες. Και ερχόμαστε πράγματι, το 50% που έλεγε η συμφωνία, να κάνουμε στο 25% τις υπερωρίες. Γι' αυτό κάνετε τόση σπέκουλα και τόση σκόνη

τόσες μέρες; Θα σας πω γιατί το κάναμε. Το κάνουμε για ένα λόγο. Θα θυμίσω στους παλαιότερους που ασχολούνται με τα εργασιακά και ασφαλιστικά –γιατί τώρα μπήκαν στο ΠΑΣΟΚ και νεόκοποι εργασιολόγοι και ασφαλιστές- ότι κάναμε μάχη εδώ στο Κοινοβούλιο για να σταματήσει το τελευταίο έτος να προσμετράται ο μισθός για τη σύνταξη. Πήγαине στο τελευταίο έτος ο εργαζόμενος, έβαζε πλασματικό μισθό και έπαιρνε διπλάσια σύνταξη από αυτόν που κανονικά ήταν τίμιος.

Τι έκαναν με τις υπερωρίες τώρα; Έβαζαν υπερωρίες απαγορευτικές με το κόστος του εργοδότη, έβαζαν υπερωρίες παραπάνω την τελευταία πενταετία και «μη μου τις πληρώσεις» για να πάρουν σύνταξη. Και είχαμε το φαινόμενο, ο ίδιος εργαζόμενος την τελευταία πενταετία να παίρνει 1.100 ευρώ μισθό και σύνταξη 1.200 ευρώ. Και ο ίδιος ο εργαζόμενος με 1.100 ευρώ μισθό να παίρνει 700 ευρώ σύνταξη, γιατί εδώ ήταν πλασματικά και γινόταν κατάχρηση στο θέμα των υπερωριών. Διότι ήταν απαγορευτικό το κόστος και το 50% στις πέντε ώρες και το 250% στις παράνομες υπερωρίες με παράνομες συντάξεις, με πλασματικές συντάξεις. Αυτό εξορθολογήσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεν θα δευτερολογήσω, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι να κάνουμε; Βλέπετε ο χρόνος είναι περιορισμένος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εμείς ξορκίζουμε το οικονομικό μοντέλο των πρώην σοσιαλιστικών δημοκρατιών και πραγματικά θέλουμε να βοηθήσουμε τα Βαλκάνια, την Αλβανία, τη Βουλγαρία, τα Σκόπια. Για μας είναι παράδειγμα προς αποφυγήν εκεί το εργασιακό καθεστώς. Εμείς προσπαθούμε να φέρουμε και με το πρόγραμμά μας την Ελλάδα στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αμοιβές. Εσείς όμως που αρέσκεσθε με τον Αρχηγό σας πολύ στα σκανδιναβικά μοντέλα, που στείλατε και τη Βασούλα Παπανδρέου να δει και να μελετήσει το σκανδιναβικό μοντέλο για τα εργασιακά, μάθετε λοιπόν το εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη Δανία το ημερήσιο όριο εργασίας είναι δεκατρείς ώρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καταθέστε τα στα Πρακτικά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στη Φινλανδία επίσης είναι δεκατρείς ώρες.

Από τη μια μεριά μας εγκλιμαίτε για το βαλκανικό μοντέλο που εμείς εδώ το απορρίπτουμε και το έχουμε παράδειγμα προς αποφυγήν και από την άλλη μας πάτε στο μοντέλο των δεκατριών ωρών εργασίας, γιατί αυτό και μόνο κάνετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Απαγορεύεται να μεθοδεύετε...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή θα προχωρήσει μπροστά, γιατί πρέπει και έχει υποχρέωση στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο συνάδελφος κ. Αγγελής έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Ούτε το προεδρικό διάταγμα δεν γνωρίζετε ότι πάνω από δώδεκα ώρες απαγορεύεται ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ. Θα τα

πείτε μετά και θα σας παρακολουθήσουμε. Λίγο υπομονή.

Ορίστε, κύριε Αγγελή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, αντιλαμβάνεστε ότι βρίσκομαι σε μειονεκτική θέση ακολουθώντας την εισήγηση του Υφυπουργού. Θα προσπαθήσω να δώσω ένα διαφορετικό χρώμα, προσεγγίζοντας βεβαίως και υποστηρίζοντας το νομοσχέδιο από άλλη οπτική γωνία.

Αναζητώντας και εμμένοντας στην άποψη ότι ο πολιτικός λόγος θα πρέπει να αναζητεί την αντικειμενική αλήθεια σε μια ούτως ή άλλως δύσκολη οικονομική συγκυρία, που απαιτεί να είμαστε τουλάχιστον ρεαλιστές, αρνούμαι να ακολουθήσω το δογματικό λόγο. Συνήθως τα πράγματα είναι απλά, αρκεί η οπτική γωνία του παρατηρητή να είναι καλοπροαίρετη, αρκεί να φαίνεται -και πολύ περισσότερο- να είναι έτσι ότι στο τέλος διαμορφώνεται συλλογική άποψη, συλλογική συνείδηση για το δέον γενέσθαι.

Η ζωή έχει αποδείξει ότι πάντα υπήρχαν και υπάρχουν και θα υπάρχουν εργοδότες, εργαζόμενοι, αυτοαπασχολούμενοι, άνεργοι. Εργοδότες συνήθως είναι το κράτος και οι επιχειρήματιες. Το μεν κράτος είναι κοινό μυστικό ότι απέτυχε. Όλοι υποστηρίζουμε ότι μόνο με την τόνωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων θα καταπολεμηθεί η ανεργία. Η πραγματικότητα έχει αποδείξει ότι οι επιχειρήσεις έχουν δεχθεί την επίδραση της παγκοσμιοποίησης και της καινοτομίας και είναι γεγονός ότι μέσα σ' ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον επιζητούν την επιβίωσή τους.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν είναι τυχαίο -και το υποστήριξε βεβαίως ευθαρσώς και με στοιχεία ο Υφυπουργός- ότι πολλές επιχειρήσεις άνω των τριών χιλιάδων, έχουν μεταναστεύσει στα Βαλκάνια δημιουργώντας εκεί διακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Το να επικαλείστε σήμερα ότι πρέπει να επενδύσουμε στη γνώση, στην καινοτομία, είναι σωστό, αλλά είχατε όλη την ευκαιρία του χρόνου και δυστυχώς δεν το κάνατε. Το να κατηγορείτε την Κυβέρνηση για αντιεργατικά μέτρα και όλα αυτά τα περίεργα και γνωστά για το δήθεν ενδιαφέρον σας για την εργατική τάξη, δεν έχει καμία σχέση με την ουσία.

Η Κυβέρνηση θεωρεί το δικαίωμα στην εργασία ιερό. Και όλες οι δράσεις ένα στόχο έχουν: την εξασφάλισή της.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση ενώ ως κυβέρνηση υπηρέτησε το ΣΕΒ, τους τραπεζίτες, τα μονοπώλια και υπηρέτησε επί σειρά ετών τους διαβιούντες στα πολυτελή βόρεια και παραλιακά προάστια, σήμερα ως Αντιπολίτευση εντελώς υποκριτικά διά των κυρίων αγορητών της θυμήθηκε τη φτώχεια και τους λαϊκούς αγώνες. Σε αυτήν τη συμπεριφορά αντιστέκονται τα λαϊκά στρώματα, οι ευπαθείς κοινωνικές ομάδες και στηρίζουν την κυβερνητική ευθύνη.

Στις νέες προκλήσεις των καιρών η Κυβέρνηση λαμβάνει μέτρα. Στο νομοθέτημα η Κυβέρνηση βρίσκει χρυσή τομή μεταξύ εργοδοσίας και εργοδοτών.

Ο κυβερνητικός διάλογος έχει ξεκινήσει από το Φεβρουάριο του 2005 στη συνεδρία της Εθνικής Επιτροπής Απασχόλησης όπου ο Υπουργός Εργασίας ανακοίνωσε ότι έπρεπε να αλλάξει ο ν. 2874/2000 διότι είχε σχέση με το καθεστώς των υπερωριών και τη διαδικασία διευθέτησης του χρόνου εργασίας.

Ο ν. 2874/2000 έχει δημιουργήσει τραγελαφικές καταστάσεις και έχει λειτουργήσει ως τροχοπέδη στη δράση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και αυτό γιατί δεν έγινε εφαρμογή του νόμου για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας που καταδεικνύεται σαφώς με το δεδομένο ότι τα τελευταία πέντε χρόνια μόνο έξι επιχειρήσεις έκαναν χρήση της ρύθμισης. Διότι για τις συνεχόμενες μη νόμιμες υπερωρίες οι επιβαρύνσεις που επέβαλε ο νόμος ήταν 250% της κανονικής αμοιβής με αποτέλεσμα η εργοδοσία να καταφεύγει στη μαύρη εργασία με τις γνωστές βεβαίως αρνητικές συνέπειες για τους εργαζόμενους. Από τα στατιστικά δεδομένα αποδεικνύεται ότι μόνο 10,9% των επιχειρήσεων δηλαδή μια στις δέκα επιχειρήσεις καταφεύγει στις υπερωρίες όταν αυξάνει ο όγκος της δουλειάς.

Η Κυβέρνηση σήμερα ξεκαθαρίζει το πεδίο με στόχο να διαμορφώσει και βελτιωτικό κλίμα. Η προσαύξηση παραμένει για υπερωριακή απασχόληση 50% και για τις εκατόν είκοσι ώρες

ετησίως και 75% για την απασχόληση των παραπάνω των εκατό είκοσι ωρών. Για τις κατ' εξαίρεση υπερωρίες και με δεδομένο τα αρνητικά αποτελέσματα του ν. 2874 η προσαύξηση είναι 100%.

Προσπαθείτε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, να δημιουργήσετε κλίμα υποστηρίζοντας ψευδώς ότι καταργείται το οκτάωρο. Η κυβέρνηση δηλώνει ευθαρσώς ότι δεν τίθεται θέμα κατάργησης του οκτάωρου. Μιλάτε για διευθυντικό δικαίωμα για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, ενώ προτείνεται σαφώς τη συγκρότηση πενταμελούς επιτροπής σε νομαρχιακό επίπεδο. Ο αφηρημένος, ο εμπαθής δογματικός λόγος, τα ευφυολογήματα, η ιδεολογική σύγχυση, αλλά περισσότερο η μικροψυχία δεν επέτρεψαν ούτε μια αναφορά στις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για το δικαίωμα εξαγοράς των εκατόν πενήντα ενσήμων σε όσους έχουν άνω των τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων πενήντα ενσήμων. Ούτε καμιά αναφορά στο άρθρο 5 που προβλέπει τη χορήγηση σύνταξης στον επιζώντα σύζυγο και στα ανάπηρα ανήλικα ή σπουδάζοντα τέκνα. Ούτε στο άρθρο 10 που αφορά τη δυνατότητα συμψηφισμού και αφορά τους αυτοαπασχολούμενους, ούτε βέβαια στις ρυθμίσεις του άρθρου 11 που έχει σχέση με τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Ακούγοντας με προσοχή την ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Παπανδρέου όπου μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στην απειλή της νέας φτώχειας και στην ανάγκη αλλαγής νοοτροπίας με τον απαιτούμενο θεσμικό σεβασμό θα ήθελα να προσθέσω ότι η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε σύμφωνα με επίσημα στατιστικά στοιχεία στο 11,3% την ανεργία. Παρέλαβε πεντακόσιες εξήντα δύο χιλιάδες διακόσια εβδομήντα εννέα άτομα καταγεγραμμένους ανέργους, όπως επίσης παρέλαβε και δύο εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Είπε ο κ. Παπανδρέου ότι έχουμε ανάγκη να αλλάξουμε νοοτροπία. Θα αρκούσε η αυτοκριτική στο κόμμα του για να πάνε τα πράγματα καλύτερα σε αυτόν τον τόπο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ποτέ δεν τόλμησαν την τελευταία δεκαετία να προβούν σε νομοθετικές τομές και ρήξεις προκειμένου να δημιουργήσουν εκείνες τις προϋποθέσεις της ανταγωνιστικότητας, της καταπολέμησης της ανεργίας, της προώθησης της απασχόλησης και της ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής, με αποτέλεσμα να υπονομεύσουν τα κεκτημένα του χθες, αλλά και το μέλλον των ίδιων των εργαζομένων και κυρίως των ανέργων, αλλά και των επιχειρήσεων που τους απασχολούν.

Με την πολιτική αυτή τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, έκλειναν η μία μετά την άλλη, ενώ πολλές, προκειμένου να επιβιώσουν, μετακόμιζαν εκτός συνόρων, όπου τα ημερομίσθια είναι πολύ χαμηλότερα, για να μειώσουν το κόστος της παραγωγής.

Στο σημείο αυτό, επειδή χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η εκλογική μου περιφέρεια, η Πιερία, θέλω να πω ότι οι μισές επιχειρήσεις έκλεισαν και οι άλλες μισές μετακόμισαν στη Βουλγαρία, στα Σκόπια, στην Αλβανία.

Όμως, λέγοντας αυτά, θυμήθηκα και κάτι άλλο: Σε ποιο τομέα πήγαν καλά οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ των τελευταίων ετών; Στην αγροτική οικονομία; Στον τουρισμό; Δαπανήθηκαν, ξοδεύτηκαν, σπαταλήθηκαν δυόμισι Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και δεν έγιναν εκείνα τα έργα της αγροτικής υποδομής, προκειμένου να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο περιβάλλον για τους αγρότες μας. Δεν έγινε η επιμόρφωση των αγροτών. Δεν έγινε η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών. Αποτελέσματα; Να μην υπάρχει μια ανταγωνιστική γεωργία με φθηνό κόστος παραγωγής στα προϊόντα μας.

Να πούμε για τον τουρισμό, που με τον αναπτυξιακό νόμο του ΠΑΣΟΚ δεν ήταν δυνατόν να γίνει στην Πιερία τουριστικό κατάλυμα υψηλών προδιαγραφών; Με τα τουριστικά καταλύματα που υπάρχουν και μετά τους βομβαρδισμούς των Αμερικανών

στη Βαλκάνια αντιλαμβάνεστε τι υπέφερε η Μακεδονία και ειδικότερα η Πιερία. Αυτά είναι τα κατορθώματα του ΠΑΣΟΚ και για την Πιερία.

Το αποτέλεσμα, βέβαια, είναι γνωστό μετά από αυτά: Μείωση των εργαζομένων στις επιχειρήσεις. Κλείσιμο των επιχειρήσεων. Νέοι άνεργοι. Μείωση της απασχόλησης. Αύξηση της ανεργίας. Μείωση της ανταγωνιστικότητας και απώλεια εθνικών πόρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι αποτελεί «επιτυχία» των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ ότι δημιούργησε τέτοιο ασφυκτικό περιβάλλον, με αποτέλεσμα να δραστηριοποιούνται αυτήν τη στιγμή στα Βαλκάνια, στη Βουλγαρία και στα Σκόπια τέσσερις χιλιάδες επιχειρήσεις, με επενδύσεις 1.200.000.000 δολάρια.

Η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης, βλέποντας αυτήν την κατάσταση, έπρεπε να κάνουν τομές και ρήξεις. Έπρεπε να κάνουν αυτό που δεν τόλμησε η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη τόσα χρόνια. Όμως, και η Αξιωματική Αντιπολίτευση του Γιώργου Παπανδρέου δεν τολμάει να πει «ναι» σε αυτές τις τομές που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα δημιουργεί, προκειμένου να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο επενδυτικό περιβάλλον και τις θέσεις εργασίας που απαιτούνται για τα νέα παιδιά, για τις ανεργές γυναίκες, αλλά και για τους σημερινούς εργαζόμενους, που αντιμετωπίζουν το φάσμα της ανεργίας.

Γίνεται λόγος για μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων. Ποια μείωση του εισοδήματος; Δεν υπάρχει τέτοια, γιατί κανένας εργοδότης δεν δίνει υπερωρίες, προκειμένου να μην αυξηθεί το κόστος παραγωγής.

Τι κάνουμε εμείς; Με το νομοθετικό πλαίσιο δημιουργούμε τις προϋποθέσεις στο να υπάρξουν από τον εργοδότη υπερωρίες για τους εργαζόμενους και έτσι να μεγαλώσει το εισόδημα των εργαζομένων.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι να διασφαλιστεί η συνέχεια της απασχόλησης. Τα ευνοϊκά αποτελέσματα πολύ γρήγορα θα φανούν με το θεσμικό πλαίσιο που τώρα κουβεντιάζουμε και θα γίνει νόμος του κράτους.

Η Αντιπολίτευση τι κάνει; Συνεχώς είναι άρνηση. Καιρός είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, να πείτε «ναι» σε αυτό το νομοσχέδιο, για να καμαρώνετε και εσείς μετά από μερικά χρόνια.

Στο σημείο αυτό θέλω να ρωτήσω την Αξιωματική Αντιπολίτευση τι προτείνει να κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Να συνεχίσει την πολιτική του ΠΑΣΟΚ; Μα, είναι γνωστά τα αποτελέσματα, τα βλέπουμε σήμερα και είναι συνέπεια αυτής της πολιτικής.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω ότι ειδικά η Νέα Δημοκρατία, η παράταξή μας, δεν δέχεται μαθήματα από κανέναν, πολύ δε περισσότερο από τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση και πρώην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για θέματα κοινωνικής ευαισθησίας. Γιατί εάν υπάρχουν ορισμένα «συν» ή πολλά «συν» υπέρ των εργαζομένων και εναντίον των βιομηχάνων, αυτά τα θέσπισε αυτή η παράταξη.

Δεν μπορείτε να ισχυρίζεστε πράγματα, τα οποία δεν είναι αληθινά, ότι εμείς ευνοούμε βιομηχάνους, που εσείς υπηρετήσατε. Για να μην πω για το ποια παράταξη έκανε το 30% των Ελλήνων να ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, ποια παράταξη κυβέρνησε τόσα χρόνια και δημιούργησε τα ερείπια, τα εγκλήματα του Χρηματιστηρίου, ποια παράταξη τα τελευταία χρόνια δημιούργησε τα νέα «τζάκια» των βιομηχάνων και συσώρευσε όλο τον εθνικό πλούτο σε πέντε οικογένειες, ποια παράταξη έδωσε ό,τι είχε και δεν είχε ο ελληνικός λαός σε εθνικούς προμηθευτές και σε εθνικούς εργολάβους.

Μετά απ' αυτά, σίγουρα θα είναι πάρα πολύ χρήσιμο να μη λέγονται πολλά από μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην Αίθουσα αυτή για το συγκεκριμένο θέμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ, κύριε Πολύζο.

Το λόγο έχει ο κ. Χαλκίδης.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, σε αυτό το σημείο που είναι σήμερα η ελληνική πραγματικότητα, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κλήθηκε να λάβει σημαντικές αποφάσεις. Βρέθηκε μπροστά σε ένα σταυροδρόμι: να παραμείνει άπραγη και να αφήσει να διαιωνίζονται άλυτα προβλήματα που πηγαίνουν πίσω τη χώρα μας ή να προβεί σε τομές, σε ρήξεις, σε λύσεις, ερχόμενη αντιμέτωπη με το κατεστημένο και ίσως δυσχερατώντας μια μικρή μερίδα του ελληνικού λαού;

Η Νέα Δημοκρατία, όπως θα έκανε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε σοβαρή κυβέρνηση, που σέβεται την αποστολή που της ανέθεσε ο λαός, διάλεξε την οδό της αρετής, της τομής, της μεταρρύθμισης, της λύσης. Αντίθετα με το ΠΑΣΟΚ, που τόσα χρόνια έβλεπε το πρόβλημα να διογκώνεται, αλλά άφηνε τους άλλους –επιτρέψτε μου την έκφραση– να βγάλουν το φίδι από την τρύπα, εμείς αποφασίζουμε να προχωρήσουμε με όραμα, με σύνεση και τόλμη στη νέα εποχή.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αν και είχαν πολλές ευκαιρίες στα σχεδόν είκοσι χρόνια που κυβέρνησαν αυτό τον τόπο, δεν ασχολήθηκαν ουσιαστικά με την καταπολέμηση της ανεργίας, την τόνωση της ανταγωνιστικότητας και των επενδύσεων. Προτίμησαν να υποθηκεύσουν το μέλλον της οικονομίας, των επιχειρήσεων και των εργαζόμενων, από το να αναλάβουν τις απαραίτητες πρωτοβουλίες.

Δυστυχώς, η πραγματικότητα, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, είναι αδιάψευστος μάρτυρας. Πόσες μικρομεσαίες επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο τα τελευταία χρόνια; Πόσες επιχειρήσεις έφυγαν εκτός συνόρων, για να επιβιώσουν; Πόσοι εργαζόμενοι έχασαν τη δουλειά τους; Πόσες ακόμα επιχειρήσεις θα έκλειναν, αν δεν λαμβάναμε αυτά τα μέτρα, που είναι αναγκαία για την τόνωση της παραγωγής και της ανταγωνιστικότητας; Μέχρι τότε ο εργαζόμενος θα ζει σε διαρκή αγωνία, μήπως έρθει η σειρά της επιχείρησής όπου δουλεύει, να κλείσει;

Στη Νάουσα της Ημαθίας, μια πόλη που ήταν το καμάρι της ελληνικής υφαντουργίας, σήμερα υπάρχει επίσημο ποσοστό ανεργίας, που ξεπερνάει το 50%. Και η κοινωνική ευαισθησία της ηγεσίας του Υπουργείου Εργασίας και της Κυβέρνησης φάνηκε έμπρακτα με την επιτόπια επίσκεψη του αρμόδιου Υφυπουργού και τη στήριξη σε μεγάλο βαθμό των εργαζόμενων και των απολυμένων.

Πόσες ακόμη πόλεις της περιφέρειας πρέπει να ερημώσουν; Η χώρα δεν έχει περιθώρια για άλλη απώλεια χρόνου. Η ελληνική κοινωνία επέλεξε το δρόμο του μέλλοντος, το δρόμο της εξυγίανσης και της φυγής προς τα εμπρός. Και είμαι σίγουρος ότι και οι πολίτες καταλαβαίνουν τη δύσκολη κατάσταση της οικονομίας μας και στηρίζουν τις προσπάθειές μας για ανοικτόδομη της κοινωνίας μας.

Δεν θα αναφερθώ στις λεπτομέρειες του σχεδίου νόμου, απλά θα πω δύο λόγια που δείχνουν τη μεταρρυθμιστική φιλοσοφία που το διέπει, που είναι από τη μία πλευρά μέτρα υπέρ της ανταγωνιστικότητας, υπέρ της απασχόλησης και από την άλλη μέτρα ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής.

Πρώτα-πρώτα, προβλέπεται αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου του 2874. Επιστρέφουμε και υιοθετούμε εκ νέου στο νομοθετικό πλαίσιο που όρισε τις διαδικασίες των υπερωριών και τις αμοιβές και που ίσχυε για περίπου είκοσι πέντε χρόνια στην Ελλάδα, ένα πλαίσιο που δοκιμάστηκε στη ζωή με επιτυχία, που βοήθησε την ελληνική οικονομία να πάει μπροστά, που προστάτευσε τον εργαζόμενο.

Με το νόμο Γιαννίση οι εργαζόμενοι πίστεψαν ότι θα έχουν αύξηση του εισοδήματός τους με τις προβλεπόμενες υπερωρίες. Όμως, στην πράξη δεν ίσχυσε κάτι τέτοιο, αφού οι επιχειρήσεις δεν είχαν τη δυνατότητα να πληρώνουν υπερωριακή απασχόληση.

Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, η επαναφορά και η ορθολογικοποίησή της θα αυξήσει την παραγωγικότητα και θα συμβάλει στη μείωση της ανεργίας. Η εισαγόμενη ρύθμιση περιλαμβάνει ένα καθεστώς σύγχρονο που δίνει δυνατότητες στη μικρομεσαία επιχείρηση, αλλά δίνει δυνατότητες και στον εργαζόμενο.

Η υπερεργασία θα αμείβεται πλέον με προσαύξηση 25% και αφορά μικρό αριθμό ωρών απασχόλησης. Έτσι, η μικρομεσαία

επιχείρηση, απασχολώντας πλέον νόμιμα το προσωπικό της, θα αυξήσει την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητά της.

Σήμερα οι επιχειρήσεις αναγκάζουν τους εργαζόμενους να εργάζονται υπερωριακά, αλλά πολλές φορές αυτές οι επιπλέον ώρες δεν πληρώνονται, γιατί το κόστος των υπερωριών είναι απαγορευτικό για τον εργοδότη. Τώρα, αυτό το ορθολογικότερο σύστημα δεν σημαίνει ότι θα εργαζόμαστε περισσότερο και θα πληρωνόμαστε λιγότερο, αφού μειώνεται η αμοιβή των υπερωριών, αλλά σημαίνει ξεκάθαρα ότι θα αμειβόμαστε για τις ώρες που εργαζόμαστε.

Το παρόν νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιλαμβάνει πολλές ευνοϊκές ρυθμίσεις, που ήταν χρόνια αιτήματα και που θα λύσουν προβλήματα και θα βγάλουν αρκετές κατηγορίες εργαζομένων από το αδιέξοδο.

Η εξαγορά μέχρι εκατόν πενήντα ενσήμων για άνδρες και για γυναίκες στην ηλικία των εξήντα με εξηνταπέντε ετών, που είναι απαραίτητα για το δικαίωμα της συνταξιοδότησής τους, ο διακανονισμός οφειλομένων ασφαλιστικών εισφορών, η ρύθμιση για τις συντάξεις χηρείας ανεξαρτήτως φύλου, ο επιμερισμός στα τέκνα του θανόντος του ποσού της σύνταξης, είναι μερικές από αυτές τις ρυθμίσεις. Δεν συμφωνείτε, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με αυτές τις ρυθμίσεις; Δεν είναι ρυθμίσεις που αποδεικνύουν έμπρακτα την κοινωνική ευαισθησία της Κυβέρνησης; Θεσμοθετούμε ένα καθεστώς πάρα πολύ λογικό και πρακτικά πολύ εφαρμόσιμο.

Για την Κυβέρνηση Καραμανλή και για την ίδια την κοινωνία οι μεταρρυθμίσεις είναι μονόδρομος. Οι εργασιακές και ασφαλιστικές ρυθμίσεις συμβάλλουν στην προώθηση της απασχόλησης, στη μείωση της ανεργίας και στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Είναι υλοποίηση της δέσμευσής μας προς τον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Γκιουλέκας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνουμε μία συζήτηση για θέματα που αφορούν στην ελληνική κοινωνία, στους Έλληνες εργαζομένους, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και με λύπη μου διαπιστώνω ότι από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν ακούστηκε ούτε μία πρόταση τελικά για το τι λέει το δικό τους κόμμα για όλα αυτά τα ζητήματα. Εκτός και αν, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, απλώς υπεραμύνεστε των πολιτικών σας, που αυτό σημαίνει ότι προφανώς δεν αντιληφθήκατε το μήνυμα των πρόσφατων εθνικών εκλογών. Γιατί αν τελικά είστε υπερήφανοι για όλα αυτά που «καταφέρατε» σε τούτο τον τόπο και αν τελικά κατηγορείτε τη Νέα Δημοκρατία, κρατώντας μία αρνητική στάση σε όλα όσα αυτή προτείνει, τότε προφανώς αποδεικνύεται για άλλη μία φορά ότι, δυστυχώς, η κοινωνία σας έχει ξεπεράσει, ότι είστε ξεκομμένοι και ότι τα εσωτερικά προβλήματα του κόμματός σας δεν σας επιτρέπουν να παρακολουθήσετε τις σύγχρονες οικονομικές, πολιτικές, κοινωνικές εξελίξεις. Επιλέξτε, επιτέλους, γιατί κατηγορείτε τη Νέα Δημοκρατία; Κάποτε μας κατηγορούσατε για αδράνεια, για απουσία. Σήμερα μας κατηγορείτε γιατί νομοθετούμε συνεχώς, γιατί φέρνουμε και στα θερινά Τμήματα διάφορα νομοσχέδια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Γιατί είστε Κυβέρνηση των βιομηχάνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Τελικώς, τι θέλετε από αυτήν την Κυβέρνηση, τι ζητάτε και τι προτείνετε, κύριε Σαλαγιάννη;

Και βεβαίως τέθηκε το ερώτημα από την πλευρά σας ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει αντιληφθεί ποιο είναι το αναπτυξιακό πρόβλημα της χώρας.

Εμείς το έχουμε πει πολλές φορές, κύριοι συνάδελφοι. Μας ενδιαφέρει να διατηρήσουμε τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας, να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας, να ενισχύσουμε την κοινωνική συνοχή, να τονώσουμε την απασχόληση, να φέρουμε την ανταγωνιστικότητα. Αυτές είναι προτάσεις και με τα συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία προτείνουμε, προσπαθούμε αυτές τις προτάσεις να τις υλοποιήσουμε.

Εσείς, όμως, από την άλλη πλευρά -επειδή μας μιλάτε για μοντέλα ανάπτυξης, τα οποία εμείς, όπως λέτε, δεν τα έχουμε ακόμη εντοπίσει- είστε περήφανοι για το δικό σας μοντέλο ανάπτυξης; Είστε περήφανοι δηλαδή γιατί στις 7 Μαρτίου του 2004 μας παραδώσατε μια ανεργία 11,3%; Περισσότερο από μισό εκατομμύριο Έλληνες, πεντακόσιες εξήντα τέσσερις χιλιάδες, συγκεκριμένα, Έλληνες άνεργοι ήταν τα αποτελέσματα της δικής σας «πετυχημένης», κατά τους ισχυρισμούς σας, πολιτικής; Είστε περήφανοι γιατί οδηγήσατε χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο λουκέτο ή γιατί χιλιάδες επίσης μικρομεσαίες επιχειρήσεις επί των ημερών σας μετεγκαταστάθηκαν στα γειτονικά βαλκανικά κράτη; Είστε περήφανοι γιατί τελικά μας παραδώσατε τα τεράστια ελλείμματα στον προϋπολογισμό, γιατί μας παραδώσατε καθηλωμένους μισθούς σε όλους τους κλάδους και συντάξεις των 300 ευρώ; Όλα αυτά είναι αποτελέσματα της δικής σας πολιτικής. Αυτή την πολιτική υπερασπίζεστε; Λυπούμεθα, κύριοι συνάδελφοι, αλλά δεν θα σας ακολουθήσουμε. Και δεν θα σας ακολουθήσουμε, γιατί ο ελληνικός λαός δείχνει το δρόμο και δείχνει ότι αυτή την πολιτική την καταδικάζει. Την καταδίκασε και πρόσφατα στις εκλογές.

Και επειδή πολλές φορές αναφερθήκατε και στις δυνατότητες της χώρας, αλλά και στην ευθύνη τη δική μας, θέλω να πω το εξής. Αυτή η χώρα μπορεί να κάνει πάρα πολλά και η ευθύνη η δική μας βεβαίως είναι τεράστια. Αλλά είναι τεράστια από την ημέρα που αναλάβουμε τη διακυβέρνηση του τόπου. Δεν θα χρεωθούμε τα δικά σας λάθη. Γι' αυτά η ευθύνη είναι δική σας.

Κι όσον αφορά στο νομοσχέδιο, επειδή βλέπω, κύριε Υπουργέ, ότι αδικείται το νομοσχέδιο τελικώς, γιατί συζητούμε μόνο για ορισμένες διατάξεις, θέλω να σας ρωτήσω το εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης: Όλα αυτά τα μέτρα -το είπε προηγουμένως και ο συνάδελφος κ. Χαλκίδης- που αφορούν στη ρύθμιση των συντάξεων, τα μέτρα που αφορούν στη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με την εξαγορά χρόνου ασφάλισης, τα μέτρα που αφορούν στη ρύθμιση οφειλομένων εισφορών σε πλημυροπαθείς, όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, δεν τα εγκρίνετε; Δεν θέλετε να προχωρήσουμε;

Να σας ξεκαθαρίσουμε κάτι. Η Νέα Δημοκρατία είχε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό ότι θα έρθει όχι για να διαχειριστεί τα προβλήματα, αλλά για να κυβερνήσει αυτό τον τόπο. Να κάνει τομές, να κάνει ρήξεις, αλλά και να κυβερνήσει αυτό τον τόπο. Και βεβαίως εκεί όπου χρειάζεται θα κάνει ρήξεις και θα συγκρουστεί, αν χρειαστεί, και με κάποια συντεχνιακά συμφέροντα ολίγων, προκειμένου να υπηρετήσει το γενικό συμφέρον. Αυτή είναι η δική μας τοποθέτηση, αυτή είναι η δική μας θέση, αυτή είναι η δική μας πορεία.

Κι όσον αφορά γενικότερα στο νομοσχέδιο, επειδή ακούστηκαν πάρα πολλά για αιφνιδιασμούς από την Κυβέρνηση, θα ήθελα να πω ότι, δυστυχώς, αυτά τα οποία ακούστηκαν αυτές τις ημέρες από σας έχουν ξεπεράσει κάθε όριο. Επινοήσατε διάφορους μύθους. Μιλήσατε για κατάργηση του οκταώρου. Μήπως ξεχάσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εσείς, με δικό σας νόμο, με το ν. 2639/1998, είχατε μιλήσει για τη δυνατότητα επιμήκυνσης του οκταώρου σε δεκάωρο σε συγκεκριμένες ώρες; Δική σας ρύθμιση ήταν. Το ίδιο κάνει κι η Κυβέρνηση. Ποιος σας είπε ότι εδώ επιχειρήσαμε κάτι διαφορετικό; Γιατί, λοιπόν, τη δική σας ρύθμιση την αρνείστε και κατηγορείτε σήμερα την Κυβέρνηση για κάτι το οποίο είναι απολύτως εύλογο και λογικό;

Για το διευθυντικό δικαίωμα τι όριζε ο ν. 2874, ο γνωστός δικός σας νόμος του 2000; Όριζε ότι σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ εργοδότη και εργαζομένων θα πρέπει το θέμα να παραπέμπεται στον ΟΜΕΔ. Τι προτείνουμε εμείς; Αντί να κρίνει ένας από την ΟΝΕΔ τη διαφορά του εργοδότη με τον εργαζόμενο, να την κρίνει μια πενταμελής επιτροπή που αποτελείται από τον κοινωνικό επιθεωρητή ως πρόεδρο, από δύο εκπροσώπους των εργαζομένων από τα εργατικά κέντρα της κάθε περιοχής και από δύο εκπροσώπους της εργοδοσίας. Και γι' αυτό μας κατηγορείτε; Γιατί προσπαθούμε δηλαδή να διευθετήσουμε πολύ καλύτερα και να διασφαλίσουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων;

Και επειδή ακούγονται και για τις υπερωρίες πάρα πολλά, θα

κλείσω με αυτό το οποίο ακούστηκε και από τον Υπουργό, όταν προηγουμένως είχε πάρει το λόγο, ότι κυβέρνηση φιλολαϊκή σαν την δική σας -τουλάχιστον, όπως εσείς ισχυρίζεστε- η οποία είχε θεσπίσει ουσιαστικά τις μη νόμιμες, τις παράνομες υπερωρίες, δεν μπορεί να είναι μια κυβέρνηση υπέρ των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα προχωρήσουμε μπροστά. Θα κάνουμε αυτές τις τομές και έχουμε αποδείξει ότι τολμούμε και προχωρούμε δυνατά.

Από την άλλη πλευρά, πρέπει να λάβετε υπόψη σας ότι η ελληνική κοινωνία αγκαλιάζει αυτή την προσπάθεια, γιατί καταλαβαίνει ότι είναι μονόδρομος για να μπορέσει να αποτεματωθεί η ελληνική οικονομία.

Εάν θέλετε, ακολουθήστε μας σε αυτόν το δρόμο. Εάν δεν θέλετε, μένετε στη δική σας απομόνωση, λύστε τα εσωτερικά σας προβλήματα και όταν είστε έτοιμοι, ελάτε εδώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία, καταθέστε προτάσεις να τις συζητήσουμε. Με τη στείρα άρνησή σας δεν εξυπηρετείτε το γενικό συμφέρον, δεν εξυπηρετείτε τους Έλληνες εργαζομένους -εν προκειμένω και πάνω από όλα αδικείτε, αν το θέλετε, την ίδια την πολιτική σας ιστορία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γκιουλέκα.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Φουντουκίδου.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Πολλές φορές παρασύρει η κακή ερμηνεία του όρου «αντιπολίτευση» και ο συναγωνισμός σε ακραίες εκφράσεις που περίσσεψαν σε αυτή την Αίθουσα σε αυτή τη συζήτηση που θα «γράψουν».

Χάνουμε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια μοναδική ευκαιρία, άλλη μια ευκαιρία -θα έλεγα- να γίνουμε αξιόποιοι και να μας ακούει πλέον ο λαός χωρίς επιφυλάξεις. Ή άσπρο ή μαύρο, λοιπόν. Και ενώ γνωρίζουμε ότι εδώ πρέπει να εκφραστούν όλες οι απόψεις, τα αντικρουόμενα συμφέροντα να τα συνθέσουμε και να προχωρήσουμε με μοναδικό μας χρέος ένα: Ο τόπος και ο λαός μας να είναι παρόντες στον κόσμο του μέλλοντος με αξιώσεις, με ποιότητα στη ζωή και την εργασία του.

Κανένας σε αυτήν την Αίθουσα δεν μπορεί να καπηλεύεται την έννοια του φιλολαϊκού. Και από κανέναν φυσικά δεν δέχομαι ούτε να λέει, αλλά ούτε και να υπονοεί ότι κάποιοι υπηρετούν κάτι άλλο πλην των συμφερόντων του λαού και του τόπου με διαφορετικές προσεγγίσεις, με άλλες προτεραιότητες στις αξίες που εκφράζουμε και στους στόχους, αλλά με την ίδια πάντοτε προσήλωση, κύριοι συνάδελφοι, στη δημοκρατία, στις αρχές της ισονομίας, της ισοπολιτείας, στην κοινωνική δικαιοσύνη και την έννοια του εθνικού συμφέροντος.

Η δημοκρατία, κύριε Παπαχρήστο, είναι και δική μας αρχή και ως συμφωνήσουμε επιτέλους σε κάτι, ότι στον τόπο μας η δημοκρατία σήμερα κινδυνεύει από έναν μόνο λόγο: από την περιθωριοποίηση μεγάλων κοινωνικών ομάδων. Και ήταν μεγάλο το ποσοστό του 1/4 του ελληνικού πληθυσμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ζούσε κάτω από το όριο της φτώχειας και οι πεντακόσιες χιλιάδες των ανέργων που η πολιτική σας καταδίκασε σε περιθώριο. Αυτός είναι ο κίνδυνος για την κοινωνία και για τη δημοκρατία και ήταν το μεγάλο πολιτικό και κοινωνικό μας στοίχημα, αυτά, εμείς να τα ανατρέψουμε.

Σε αυτήν την προσπάθεια, για να είμαι ειλικρινής, περίμενα να σας βρω εθελοντές και συμπαραστάτες. Αλήθεια, είναι ειρωνεία ένα κόμμα που κέρδισε το λαό με το σύνθημα «αλλαγή» να παθαίνει κρίσεις πανικού σε κάθε αλλαγή που επιχειρεί η νέα διακυβέρνηση. Μα, τι έχετε πάθει; Είναι δυνατόν να επιθυμείτε τη διατήρηση του 1/4 του πληθυσμού στα επίπεδα αυτά, την αύξηση των ανέργων, τις γυναίκες και τους νέους χωρίς ελπίδα δημιουργικής συνεισφοράς και συμμετοχής; Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, θα τους περάσουμε απέναντι!

Δεν το δέχομαι ότι μπορεί να σας βόλευε η αύξηση της «μαύρης» εργασίας. Μην παρασύρεστε, λοιπόν, σε άχαρους και αντιπαθητικούς για το λαό ρόλους και ελάτε μαζί να κτίσουμε

με αισιόδοξη προοπτική, με όρους υγιούς ανταγωνισμού και κοινωνικής ευθύνης. Βεβαίως και πρέπει και επιβάλλεται να σταθείτε κριτικά, και όχι μόνο μηδενιστικά και ισοπεδωτικά.

Έχει ρυθμίσεις το νομοσχέδιο που ήταν χρόνια δίκαια αιτήματα συμπολιτών μας. Τα ακούγατε κι εσείς οι ίδιοι στα γραφεία σας: Η ρύθμιση ασφαλιστικών εισφορών, η εξαγορά ενσήμων από υπερήλικες προκειμένου να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα, συμψηφισμός καθυστερούμενων εισφορών με τη σύνταξη, μία επιστροφή σύνταξης του ΟΓΑ που κατεβλήθη εκ λάθους, οι ρυθμίσεις για πλημυροπαθείς, συνεταιριστικές οργανώσεις εργαζομένων στο Πέραμα δεν έχουν αλήθεια όλα αυτά φιλολαϊκό χαρακτήρα, δεν ενισχύουν την κοινωνική συνοχή;

Η σύνταξη στη χήρα και στο χήρο για πρώτη φορά, κύριοι συνάδελφοι -γιατί σε εμάς η ισότητα δεν είναι βερμπαλισμός- ακόμα και όταν δεν έχει συμπληρώσει τα σαράντα χρόνια συνεχώς και όχι μόνο για τρία, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα, είναι πολύ σοβαρό μέτρο και μάλιστα χωρίς περικοπές μετά το εξηκοστό πέμπτο έτος. Και είμαι ευτυχής που και εγώ είχα ζητήσει τη διόρθωση στο αρχικό κείμενο.

Εκπληκτική άκουσα τις προάλλες σε μία εκπομπή τον κ. Φλωρίδη να λέει: Μα, αυτό το μέτρο αφορά μόνο πέντε χιλιάδες άτομα.

Ωστε, κύριοι συνάδελφοι, για σας είναι ποσοτικό το θέμα; Γιατί για μας το κράτος δικαίου, η προστασία του δικαίου και των αναγκών του κάθε πολίτη χωριστά είναι θεμελιώδης κανόνας λειτουργίας του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Της δίνετε, λοιπόν, τρία χρόνια σύνταξη και μετά της λέγατε «περάστε μετά τα εξήντα πέντε». Στο ενδιαμέσο τι γινόταν, όταν η αγορά εργασίας ήταν τελείως απαγορευτική;

Επικεντρωθήκατε, λοιπόν, στα δύο άρθρα του νομοσχεδίου τα οποία ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και διευρύνουν την παραγωγική βάση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, δημιουργούν νέες δουλειές σε ένα ασφαλές, σταθερό εργασιακό περιβάλλον με καθαρούς κανόνες και ισχυρό δείκτη προστασίας των εργαζομένων. Αυτό προβλέπουν κατ' ουσία οι ρυθμίσεις αυτές. Ούτε το οκτώωρο, όπως τρομοκρατείτε τον κόσμο, καταργούμε, ούτε όμως και τη «μαύρη» εργασία, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα, είμαστε διατεθειμένοι να ανεχθούμε.

Είχαμε, κύριοι συνάδελφοι, ρεκόρ ποσοστού ανάπτυξης στις ευρωπαϊκές χώρες και συγχρόνως είχαμε και ρεκόρ στα ποσοστά ανεργίας, μείωση των επενδύσεων, χαμηλή ανταγωνιστικότητα, εισάγαμε και καταναλώναμε ξένα προϊόντα, ενώ τα δικά μας προϊόντα έχαναν παραδοσιακά χώρες προορισμού. Είχαμε, λοιπόν, να απαντήσουμε σε σκληρά διλήμματα. Κάναμε τις επιλογές μας με τόλμη. Γιατί μας μέμφεστε, λοιπόν, γιατί ταραζούμε τα λιμνάζοντα ύδατα και το τέλμα; Ούτε τώρα, το πρώτο, όπως θα συνεπείραινε κάποιος αν σας άκουγε, κύριοι συνάδελφοι, ανακαλύφθηκε η υπερεργασία, ούτε η υπερωριακή απασχόληση, ούτε η διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Κάνουμε απλώς λειτουργικότερο το σύστημα και για πρώτη φορά εισάγουμε αυστηρότερες ρυθμίσεις προστασίας των εργαζομένων και ελέγχου. Προσδοκούμε σε μείωση της ανεργίας με τη διευρύνση της παραγωγικής βάσης, την εξαφάνιση της «μαύρης» εργασίας και την ανταγωνιστική λειτουργία κυρίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Σε όλη την Ελλάδα, όπως και στον τόπο μου, έχουμε επιχειρήσεις που εργάζονται εποχικά, όπως κονσερβοποιία, διαλογητήρια κλπ. Γιατί, λοιπόν, είναι κακό να συνεισφέρει ο εργαζόμενος, όταν τον χρειάζεται η επιχείρηση, κάποια συγκεκριμένη περίοδο του χρόνου, όταν αυτός ο χρόνος θα αφαιρεθεί από άλλη νεκρή παραγωγική περίοδο κι όταν αυτό -εγώ το βρίσκω και λογικό και αναγκαίο- έτσι όπως θεσπίζεται, εάν δεν το θέλει, δεν μπορεί να γίνει και δεν αποτελεί λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας;

Μέχρι και το δημογραφικό επιστρατεύσατε, κύριοι συνάδελφοι. Μείωση γεννήσεων, διάλυση οικογενειών και διάφορα τέτοια. Στατιστικά, λοιπόν, αυτά μάλλον τα επηρεάζει η ανεργία και η ανέχεια. Και εκεί θέλουμε την ευαισθησία σας.

Θα προχωρήσουμε, κύριοι συνάδελφοι, προτιμούμε με εσάς, αλλά και χωρίς εσάς. Συντήρηση είναι η διατήρηση της ίδιας

νοσηρής κατάστασης που εμείς δεν την υποστηρίζουμε. Η Κυβέρνηση με μία σειρά σχετικών και αλληλένδετων μεταξύ τους μέτρων προχωρά στην επανίδρυση του κράτους, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και των συμφερόντων του λαού και του τόπου με αναπτυξιακού και κοινωνικού χαρακτήρα μέτρα στα οποία εντάσσεται και το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο και εγώ ψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Φουντουκίδου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ένα πρόβλημα. Έμουν γραμμένος, βγήκα έξω, ξαναμπήκα και δεν μπόρεσα να μιλήσω. Αφήνω, όμως, το θέμα σε εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Δαϊλάκης πράγματι ήταν εγγεγραμμένος, παρήλθε η σειρά του, δεν εκφωνήθηκε η διαγραφή του, αλλά το Προεδρείο χρειάζεται τη γνώμη του Τμήματος.

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μιλήσει.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Να μιλήσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Δαϊλάκη, έχετε το λόγο.

Ο χρόνος σας όμως, θα είναι περιορισμένος, κύριε Δαϊλάκη.
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Όλος ο χρόνος, κύριε Πρόεδρε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Γιατί να είναι περιορισμένος, κύριε Πρόεδρε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι απαίτηση και του κυρίου Βενιζέλου, οπότε θα έχετε έξι λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: ... και ευχαριστώ και εσάς που θα με ακούσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να μη μετανιώσετε, όμως, σε λίγο για το εξάλεπτο που παίρνει ο κύριος συνάδελφος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Χαλάλι του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεχίστε, κύριε Δαϊλάκη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Άκουγα, λοιπόν, τους συναδέλφους που έβαζαν στατιστικά στοιχεία για το πόσο ποσοστό ανεργίας παραλάβαμε από το ΠΑΣΟΚ και ποια είναι τα στοιχεία γενικότερα που μας αφήσατε. Το κακό είναι ότι μας αφήσατε έναν Έλληνα, τον οποίον πρέπει να τον ελληνοποιήσουμε.

Ο Έλληνας που πήραμε από εσάς -και είναι πολύ σοβαρό αυτό- είναι αυτός ο Έλληνας που φοράει ιταλικό παπούτσι, θα φορέσει γερμανικό κουστούμι, θα ψεκάσει με αρώματα από τη Γαλλία, θα πιει σκοτσέζικο ούισκι, θα κυκλοφορήσει γερμανικό ή γαλιανέζικο αυτοκίνητο, θα έχει ένα πορτοφόλι που θα έχει μέσα μόνο κάρτες και όχι ρευστό, γιατί το ρευστό προνοήσατε και του το πήρατε μέσω Χρηματοπιστηρίου και γενικά αυτός ο Έλληνας οδεύει με θολωμένο μυαλό. Άκης Πάνου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Μια ερώτηση. Αυτοπεριγραφή είναι;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Αυτόν τον Έλληνα τον αφήσατε σ' εμάς και αυτός ο Έλληνας χρειάζεται ελληνοποίηση. Όταν και αν θα το έχει ποτέ το κέφι, ρίχνει και ένα τούρικο τσιφτετέλι. Αυτός είναι ο Έλληνας που άφησε το ΠΑΣΟΚ σ' εμάς. Και το πρόβλημα είναι εκεί. Γιατί αυτόν τον Έλληνα του δώσατε σταθερό υπόδειγμα να λέει: Γιατί αυτοί στο ΠΑΣΟΚ, ενώ δεν δουλεύουν, περνούν καλά. Άρα, το ΠΑΣΟΚ είναι καλό παράδειγμα.

Και το πρόβλημα συνεχίζεται μέχρι σήμερα, γιατί σ' αυτήν τη χώρα η εργασία έφευγε και το ΠΑΣΟΚ έμενε. Και οι συνδικαλιστές χθες ήταν πανό και ένας απεργός. Κατά τα άλλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κύριε Υπουργέ, έλεγαν ότι παρέλυσε η Ελλάδα. Παρέλυσε το ΠΑΣΟΚ στη Βουλή. Αυτό είναι, αλλά δεν λένε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Πώς παρέλυσε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Σήμερα είστε...

(Γέλωτες-Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σήμερα θέλετε βοήθειες. Γενικά τελευταία δεν πάτε καλά, αλλά σήμερα ήσασταν πολύ εύκολοι αντίπαλοι. Και εδώ θέλω

να συγχαρώ τον Υπουργό και το επιτελείο του Υπουργείου που κάνει παρέλαση σ' αυτό το νομοσχέδιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Μετά ξύπνησες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο ξέρετε ότι έχει πάρα πολλά θετικά και απλώς στέκεστε σε δυο-τρία σημεία. Βέβαια, και στα άρθρα δεν θα μπορείτε να σταθείτε, οπότε θα σηκώσετε ψηλά τα χέρια και θα πείτε ότι και εδώ κερδίζει η Νέα Δημοκρατία, όπως κερδίζει παντού.

Πετάχτηκα ως το Παρανέστι της Δράμας με τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, για να εγκαينιάσουμε ένα στρατόπεδο εκεί. Ξέρετε τι είδαμε; Κόσμο να έχει αργία σήμερα στο Παρανέστι, για να τιμήσει το ότι ο Υπουργός παίρνει το στρατό από το Κολωνάκι, όπου τον είχατε εσείς χρόνια, και τον πάει στη φυσική του θέση. Τα λάθη σας, λοιπόν, ήταν πολλά. Και η Κυβέρνηση έχει αυτήν τη συμπληρωματικότητα, να κάνει ο Υπουργός Απασχόλησης αυτό, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας εκείνο, ο Υπουργός Οικονομίας το άλλο.

Και μια και παρעυρίσκεται ο Υπουργός Οικονομίας, θέλω να τονίσω τις μεγάλες μάχες που δώσατε εδώ πέρα για το ωράριο των καταστημάτων. Και να ξέρετε ότι το παλιό ΠΑΣΟΚ, ενώ μίλησε εδώ για το ωράριο, κανείς δεν ψωνίζει από την Ελλάδα. Όλοι ψωνίζουν από το εξωτερικό. Δεν είναι παράξενο αυτό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μάχονταν προχθές αυτοί που πάνε και παντρεύονται στο Παρίσι, ο άλλος που πάει και φτιάχνει τα δόντια του στην Αμερική...

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Τα έχεις ξαναπεί αυτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Ροδούλα, όταν θα παντρευτείς κορίτσι μου, να δούμε σε ποια χώρα θα κάνεις το γάμο και εσύ.

Είναι κακό να τα ξανακούτε, αλλά πρέπει να σας τα θυμίζουμε, γιατί έρχεστε εδώ πέρα και λέτε ότι δεν κυβερνήσατε αυτόν τον τόπο, ότι δεν κάνατε αυτά που έχουν φέρει τα μαύρα χάλια. Δεν είναι κακό να τα ακούμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο έχει πάρα πολλά θετικά σημεία. Νομίζω ότι η παρουσία της Νέας Δημοκρατίας ήταν καταλυτική. Πρωτοφανής ο αριθμός ομιλητών. Από εκεί και πέρα, στα άρθρα θα γίνουν και οι υπόλοιπες συζητήσεις.

Εγώ θέλω να σας πω κάτι, ότι στον ελληνικό συνδικαλισμό λείπει ο εθελοντισμός.

Ποτέ δεν είδα μία πρόταση από τον Πρόεδρο της ΓΣΕΕ που να λέει ότι αυτή η επιχείρηση πάει να κλείσει και πρέπει να βοηθήσουμε, πως θα βοηθήσουμε σαν ΓΣΕΕ να δουλέψουμε δύο μήνες δωρεάν για να σωθεί η επιχείρηση. Όταν έφευγαν οι επιχειρήσεις στα Βαλκάνια, ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ ξεπροβοδούσε τις επιχειρήσεις. Είχε γίνει τόσο εξειδικευμένος στις απορροφήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου με προγράμματα, με ΚΕΚ κλπ και ας έκλειναν οι επιχειρήσεις και τώρα μετά από μία μακρά νάρκωση που είχε όσο κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ, ενεφανίσθη για να μας κάνει τις πορείες των δέκα ατόμων.

Αυτά τέλειωσαν. Εμείς θέλουμε ανθρώπους στο συνδικαλισμό που να ξέρουν ότι ο επιχειρηματίας βάζει κεφάλαιο και δίνει εργασία. Πρώτα είναι το να δώσουμε εργασία και μετά συζητούμε για την υπερεργασία. Εσείς εδώ πάτε ίσα στις υπερωρίες και στην υπερεργασία, δεν πάτε στην εργασία που είναι το ζητούμενο. Αφήσατε εργασία εδώ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το νομοσχέδιο αυτό, όπως όλα τα άλλα, ο αναπτυξιακός νόμος, το φορολογικό πλαίσιο που δημιουργείται τι κάνουν; Προσπαθούν να φέρουν ένα επενδυτικό γκελ σ' αυτήν τη χώρα, ούτως ώστε να ξαναστήσουμε επιχειρήσεις και να έχουμε εργασία. Από και πέρα υπάρχουν κάποιοι τύποι που παίρνουν 2.500 ευρώ μισθό και κάνουν εδώ έξω τις απεργίες και απειλούν τη Βουλή και δεν παίρνετε θέση, γιατί ο κ. Πολυζωγόπουλος λέει: «Θα καταργήσω τους νόμους». Ποιος είναι αυτός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Δαϊλάκη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Ο Πρόεδρός σας έχει το δικαίωμα να το λέει. Ο κ. Πολυζωγόπουλος δεν έχει το δικαίωμα κι εσείς ακόμη δεν έχετε πάρει θέση. Τα είπε μέσα στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δαϊλάκη.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των πρωτολογιών.

Εισερχόμαστε στις δευτερολογίες και το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μπούρας για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολουθώντας, όπως όλοι μας, αλλά ιδιαίτερα εγώ ως εισηγητής σχεδόν αδιαλείπτως τόσο την πολύωρη και μέχρι μετά το μεσονύκτιο χθεσινή, αλλά και την ολοήμερη σημερινή συνεδρίαση, κάποια στιγμή άκουσα τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ κι όχι βέβαια τους νεότερους, αλλά τους παλιότερους και διερωτήθηκα αν τα όσα λένε, τα λένε τώρα για πρώτη φορά. Δεν είναι οι ίδιοι άνθρωποι αυτοί που επί είκοσι χρόνια δημιούργησαν αυτά τα προβλήματα και όπως είπα και χθες, οι ίδιοι άνθρωποι που κυβερνήσατε για είκοσι χρόνια και φθάσατε την ανεργία στο 11,3%, το δημόσιο χρέος να υπερβαίνει τα 200.000.000.000 ευρώ και καθημερινά να ανακαλύπτονται καινούργια χρέη, το έλλειμμα να έχει περάσει το 6%, ενώ λέγατε ότι είναι 1,6%; Έρχεστε σήμερα και χθες και με την επιχειρηματολογία σας την κούφια, τη συνθηματολογική και μόνο μας εγκαλείτε και μάλιστα μας λέτε να συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε πολιτικές που απέτυχαν γι' αυτά τα είκοσι χρόνια και οδήγησαν την κατάσταση εδώ που είναι σήμερα. Μάλιστα, διέκρινα πολλούς από τους συναδέλφους – και ας με συγχωρήσουν – να μην έχουν διαβάσει το νομοσχέδιο. Απλά έκλεψαν δέκα συνθήματα και ήλθαν εδώ να τα πουν. Άλλοι ξαναθυμήθηκαν τον ίδιο παλιό τους εαυτό με συνθήματα και μία «ξύλινη» γλώσσα και όλοι σήμερα βγάζετε ομιωγές και χύνετε κροκοδείλια δάκρυα ανακαλύπτοντας τα προβλήματα.

Άκουσα και τον κ. Παπανδρέου ότι σήμερα ανακάλυψε τα προβλήματα που είκοσι χρόνια τα διαχειριστήκατε και δεν μπορέσατε να τα βρείτε ενώ είχατε τις καλύτερες δυνατότητες, όταν μέσα από τα κυβερνητικά σας χέρια πέρασαν περίπου 100.000.000.000.000 δραχμές, όταν διαχειριστήκατε τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης μαζί με το ΜΟΠ.

Και μας λέτε να συνεχίσουμε αυτήν την πολιτική. Βέβαια πολλοί ήταν προσεκτικοί. Σημείωσα ιδιαίτερα την κ. Διαμαντοπούλου η οποία πρόσεξε τι είπε. Πρόσεξε βέβαια γιατί άλλα υπερασπίζεται σήμερα όταν στις 30 Μαρτίου 2000, λίγες μέρες μετά τις αποφάσεις της τότε Συνόδου Κορυφής της Λισαβόνας, όπου οι δεκαπέντε ηγέτες κατάρτισαν και συνυπέγραψαν την ατζέντα, η τότε επίτροπος και νυν Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ έριξε μια κάπως τολμηρή ιδέα και μάλιστα είπε «απασχόληση για όλους χωρίς μάλιστα» – το σημειώνω ιδιαίτερα – «υποχρεωτικά να είναι οκτώωρο». Γι' αυτό και κάνατε και το μειωμένο ωράριο και το διευρυνόμενο ωράριο και τις ελαστικές σχέσεις εργασίας και έρχεστε σήμερα να μιλήσετε. Ποιοι; Εσείς; Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί.

Και βέβαια σας τα είπε ο Υπουργός το πρωί στην ομιλία του για τη ζούγκλα της αγοράς. Παίρνω από προχθεσινή εφημερίδα. Και ξέρετε τι είναι; Είναι η ετήσια έκθεση του ΣΕΠΕ, του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας. Και μη μου πείτε που ανήκει γιατί θα σας πω ότι το ποσοστό της ΠΑΣΚΕ στο Σώμα Επιθεωρητών είναι κοντά στο 90%. Και ξέρετε τι γράφει; Γράφει. Εργασία σε συνθήκες ζούγκλας με απλήρωτες υπερωρίες, παράνομη υπέρβαση του οκταώρου, μη καταβολή δεδουλευμένων, επιδομάτων, δώρων, εορτών και με αύξηση της εκ περιτροπής απασχόλησης. Για όλα αυτά που λέει αυτό το επίσημο όργανο, που εσείς θεσπίσατε, έρχεστε να μας πείτε να μείνουμε απάθεις.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ποια εφημερίδα είναι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Είναι ο «ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ» της Κυριακής. Και πρέπει να σας πω ότι η εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» εκεί που αναφέρει ότι η Χαριλάου Τρικούπη αναζητεί στη Βόρεια Ευρώπη το πρότυπο, λέει ο έγκριτος δημοσιογράφος κ. Κωβαίος που κάνει το ρεπορτάζ, «σε μια περίοδο που όλα αλλάζουν, το εργασιακό - ασφαλιστικό εδώ στη χώρα μας, η αντιμετώπιση των αντίστοιχων προβλημάτων με συγκεκριμένα μέτρα δράσης, βρίσκεται ήδη σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες σε προχω-

ρημένο στάδιο εφαρμογής».

Αυτήν την Ελλάδα παραδώσατε. Και επειδή θέλετε να σας πω και άλλη εφημερίδα, η έγκριτη εφημερίδα «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» -να ξαναπώ λίγο πιο ευδιάκριτα αυτό που είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος το πρωί ο κ. Πολύδωρας- σε μια εκ βαθέων συνέντευξη του κ. Γιαννίτση εκφράζοντας ο άνθρωπος την πίκρα του, ταυτόχρονα υπερασπιζόμενος το νομοθέτημά του, λέει το σημαντικό που εμένα πολιτικά με ενδιαφέρει: «σωρεία στελεχών από το συνδικαλιστικό, το σκληρό, το παραδοσιακό, το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ, κατακεραύνωσε το 2000 τις ρυθμίσεις του ν. 2874. Μιλούσε για ανατιστοιχία με τη λαϊκή βούληση και τις αρχές του ΠΑΣΟΚ. Για διχαστικό νομοσχέδιο, για κοινωνική οπισθοδρόμηση. Σήμερα όμως αυτός ο κόσμος σιωπά ή προσπαθεί να πείσει την κοινω-νία ότι ο ν.2874 αντίθετα με όσα έλεγε πρέπει να παραμείνει». Τελικά διαλέξετε και πάρτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν έχετε θέση, δεν έχετε πολιτική, οδηγήσατε τη χώρα είκοσι χρόνια σε αδιέξοδο, δημιουργήσατε φτώχεια, ανεργία. Γι' αυτό κι εμείς τολμούμε με σειρά μέτρων, με το φορολογικό νομοσχέδιο, το αναπτυξιακό, με νομοσχέδια του Υπουργείου Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με τομές και ρήξεις, με κατεστημένα συμφέροντα, με κατεστημένες νοστορίες και πάμε σε μια νέα πολιτική για το καλό όλων των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούρα. Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Παπαχρήστος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, έφυγε ο κ. Δαϊλάκης, αλλά εδώ βλέπω ότι έχει έρθει ο κ. Αλογοσκούφης και ο κ. Δούκας για να συνδράμουν, γιατί δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν μόνοι, απ' ό,τι φαίνεται...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εσάς δεν μπορούμε. Είστε αχτύπητος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, να σοβαρέσουμε, γιατί σπάνια έρχεται σ' αυτήν τη Βουλή ένα τόσο απροκάλυπτα και κυνικά ταξικό νομοσχέδιο. Σπάνια δίνεται στους Βουλευτές η δυνατότητα να συζητήσουν ένα τέτοιο απροκάλυπτα αντεργατικό νομοσχέδιο, το οποίο θα μείνει γραμμένο με τα μελανότερα χρώματα σ' αυτήν τη Βουλή. Θα πάρει τη θέση του στο Πάνθεον της Δεξιάς, των Καρακίτσων και των Λασκαράων.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό μας βάζει σε ευθύνες απέναντι στους εργαζόμενους. Και βάζει κι εσάς σε ευθύνες, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Και καταλαβαίνω και τον εκνευρισμό σας και το άγχος σας.

Το καταλαβαίνω, γιατί θα αναγκαστείτε να απολογηθείτε στον ελληνικό λαό, στους ψηφοφόρους σας. Και μη βγάξετε αυτές τις κορώνες, ότι είμαστε κι εμείς κοινωνικά ευαίσθητοι. Η μόνη σας απάντηση...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Η κοινωνική ευαισθησία και η δημοκρατία είναι πράξεις ζωής.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Ξέρω ότι εκνευρίζεστε, κύριε Κаланτζή, αλλά δεν είναι ανάγκη να διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Κаланτζή, σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Σε αυτές τις εκδηλώσεις ενοχής, που έχετε, ξέρουμε ότι ψάχνετε για συνενόχους. Είναι χαρακτηριστικό. Ο κ. Παναγιωτόπουλος έγινε οπαδός του Ανδρέα. Ο κ. Πολύδωρας σήμερα τόλμησε να πει, ο Γιώργος ο Παπανδρέου, ο Βαγγέλης ο Παπαχρήστος, ο Βαγγέλης ο Βενιζέλος σήμερα είναι υπέρ του νομοσχεδίου. Καταλάβετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μ' αυτήν τη σειρά;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Μ' αυτήν και με όποια σειρά θέλετε.

Γιατί έχετε αυτήν την ανάγκη να βρείτε συνενόχους; Γιατί αισθάνεστε ενοχή. Κι είναι σωστό ότι σε τέτοιες περιπτώσεις

χάνεται και η κοινή λογική. Και μ' αυτά που έχουμε ακούσει από τη Νέα Δημοκρατία, χάνονται και οι στοιχειώδεις αρχές της λογικής.

Δεν είναι εδώ ο κ. Πολύδωρας. Δεν χρειάζονται Σέρλοκ Χολμς για να δείξουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι κοινωνικά άδικο. Πάρτε τις υπερωρίες. Τι κάνετε; Αυξάνετε το χρόνο των υπερωριών, που έχει τη δυνατότητα μονομερώς να προσδιορίζει ο εργοδότης και μειώνετε την αμοιβή των εργαζομένων.

Είναι προφανές, είναι στοιχειώδες, κύριε Γουότσον, που θα έλεγε ο Σέρλοκ Χολμς, ότι τα παίρνετε από τους εργαζόμενους και τα δίνετε στους εργοδότες. Αν αυτό δεν είναι καθαρή ταξική πολιτική, ποια είναι ταξική πολιτική; Πάρτε το θέμα της διευθέτησης. Δεν σας άρεσε ο προηγούμενος νόμος διευθέτησης του Γιαννίτη;

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Καθόλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Τι κάνετε; Πήρατε το μοναδικό αντάλλαγμα που είχαν οι εργαζόμενοι για να δεχθούν αυτήν τη διευθέτηση και το δίνετε στους εργαζόμενους. Παίρνετε και αυτών τις δεκαπέντε ημέρες άδειας. Είναι αυταρχικό και κρατικιστικό το νομοσχέδιό σας.

Τι κάνετε; Έλεγε ο κ. Παναγιωτόπουλος: Θέλουμε να επαναφέρουμε το ωράριο στην ισορροπία. Μα οι ίδιοι οι κοινωνικοί εταίροι είχαν βρει την ισορροπία. Εσείς, όμως, τι κάνετε; Παρεμβήκατε με βίαιο τρόπο, νομοθετήσατε την υποχώρηση των εργαζομένων και τους παίρνετε το αντάλλαγμα.

Τι δίνουν οι εργοδότες; Για πείτε μας τι δίνουν σε αντάλλαγμα. Τίποτα. Στη διευθέτηση τους παίρνετε τις τριάντα οκτώ ώρες και τους δίνετε στους εργοδότες.

Τι κάνετε; Παρεμβάινετε και πάλι προς όφελος των εργοδοτών. Τι λέγατε, κύριε Παναγιωτόπουλε και κύριε Γιακουμάτο όταν ψηφίζοταν ο νόμος Γιαννίτη. Δεν το ψηφίζατε και μάλιστα ζητήσατε ονομαστική ψηφοφορία γιατί δεν προέκυψε από πρόταση των κοινωνικών εταίρων. Ακούστε και το άλλο. Δεν προέβλεπε τριάντα πέντε ώρες.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Αυτό είναι δικό σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δεν είναι δικό μου κύριε Γιακουμάτο. Έχω εδώ τα Πρακτικά, μπορώ να σας διαβάσω τι λέγατε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Είναι από τη Χαριλάου Τρικούπη αυτά τα Πρακτικά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Στο άρθρο 5 κύριε Γιακουμάτο, μιλάτε για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας: «Είναι το μόνο που αφορά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Εδώ δεν έχετε ούτε την πολιτική βούληση ούτε τη γενναιότητα ούτε διαθέτετε τον ειλικρινή κοινωνικό διάλογο να δεχτείτε το τριανταπεντάωρο». Αυτά τα λέγατε εσείς, κύριε Γιακουμάτο, παρόμοια έλεγε και ο κ. Παναγιωτόπουλος.

Αυτά, κύριε Παναγιωτόπουλε, για να δούμε ποιος είναι διχασμένη πολιτική προσωπικότητα, ποιος μεταχειρίζεται την πολιτική της υποκρισίας. Αυτό το νομοσχέδιο σας δείξαμε ότι είναι αναποτελεσματικό. Λέτε ότι είναι νομοσχέδιο απασχόλησης. Είναι νομοσχέδιο ανεργίας γιατί τόσο οι εύκολες και φθηνές υπερωρίες όσο και η διευθέτηση, είναι μηχανισμοί εξοικονόμησης της εργασίας. Είναι ένα νομοσχέδιο - και σεις θέλετε να μας πείτε ότι είσθε το κόμμα των ανέργων - στο οποίο δεν έχει κανένας άνεργος μία διάταξη εκεί να δει προς όφελός του. Το μόνο που κάνετε είναι να επισείετε τους ανέργους στους εργαζόμενους για να δεχτούν αυτά τα αντιδραστικά μέτρα.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όσο για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, και πάλι είσατε σε λάθος κατεύθυνση. Κοιτάτε σε διαφορετικό δρόμο. Κοιτάτε για την τριτοκοσμική ανταγωνιστικότητα. Θέλετε οι Έλληνες να συγκρίνονται είτε με τους Ασιάτες είτε με τους Βούλγαρους ως προς τους μισθούς και τις ώρες εργασίας. Εμείς θέλουμε να συγκρίνονται με το μέλλον. Η ανταγωνιστικότητα θέλει τόλμη και θέλει δημιουργικότητα. Και αυτή σας λείπει. Η μόνη πρακτική που ξέρετε είναι να παίρνετε τι σας δίνουν οι εργοδότες και να το νομοθετείτε. Οδηγείτε τη χώρα προς τα πίσω, παρ' ό,τι καμώνεστε ότι την πάτε μπροστά. Και γι' αυτό αγαπητοί συνάδελφοι,

εμείς – το είπε και ο Πρόεδρός μας και το επαναλαμβάνουμε για μια ακόμη φορά - αυτό το νομοσχέδιο θα το καταψηφίσουμε. Θα προσπαθήσουμε να το αναιρέσουμε στην πράξη μέσα από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις των εργαζομένων και των κοινωνικών εταίρων και όταν γίνουμε Κυβέρνηση θα το πάρουμε πίσω. Και να είσθε σίγουροι γι' αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Δραγασάκης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα πρότεινα να πάμε ένα βήμα μπροστά, να δούμε όχι το απώτερο μέλλον, αλλά την επόμενη μέρα. Ας υποθέσουμε ότι αυτό το σχέδιο νόμου γίνεται νόμος του κράτους, κύριε Υπουργέ, ψηφίζεται και αρχίζει η εφαρμογή του. Έχω δύο ερωτήματα μόνο να κάνω από τα πολλά. Πρώτο ερώτημα. Στη γαλακτοβιομηχανία ΔΕΛΤΑ, μεγάλη βιομηχανία στη χώρα μας, πληροφορούμαι ότι δεν υπάρχει σωματείο.

Στη βιομηχανία ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ στο Αιγάλεω, πληροφορούμαι ότι δεν υπάρχει σωματείο.

Εάν αυτό ψηφιστεί και γίνει νόμος, τι θα συμβεί εκεί εάν ο εργοδότης θέλει να κάνει διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Θα βγάλει βιβλία υπογραφών;

Το λέω αυτό, διότι στην κοινωνία έχει περάσει ότι μόνο για τις μικρές επιχειρήσεις θα υπάρξει το σύστημα των υπογραφών, δηλαδή της μη συλλογικής εκπροσώπησης, της μη συλλογικής διαπραγμάτευσης.

Δεύτερο ερώτημα. Εφαρμόζεται αυτός ο νόμος και έχουμε ένα άτομο με αναπηρία 67% και άνω, το οποίο καλείται να δουλέψει δέκα ώρες. Θα έχει δικαίωμα αυτοεξαίρεσης, χωρίς συνέπειες;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Το λέει ο νόμος καθαρά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Πού το λέει ο νόμος;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Διαβάστε το άρθρο 2.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε, αλλά κρίνω την απάντησή σας ολίγον –πώς να το πω;- όχι υπεύθυνη. Πάρτε το υπόμνημα της Εθνικής Ομοσπονδίας Κινητικά Αναπήρων, δείτε τις προτάσεις που κάνουν και στείλτε τους απάντηση γραπτή ότι καλύπτονται από το νόμο. Δεν μιλάμε εδώ για το πώς θα πιούμε το φραπέ μας στην Πλατεία Συντάγματος. Μιλάμε για ανθρώπους της ανάγκης.

Τρίτο ερώτημα:

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Την ίδια ευαισθησία έχουμε και εμείς με εσάς, κύριε Δραγασάκη. Δεν μονοπωλεί ο Συνασπισμός την ευαισθησία εφ' όλης της ύλης της ελληνικής κοινωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Δραγασάκη, θέστε τα ερωτήματα και θα απαντήσει σε λίγο ο Υπουργός. Μην περιμένετε απάντηση σε κάθε ερώτημα που θέτετε. Είναι ρητορικά τα ερωτήματα προφανώς.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Θα πάρετε το λόγο σε λίγο.

Συνεχίστε, κύριε Δραγασάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δόξα τω Θεώ, μιλάω εντελώς συγκεκριμένα και ζητώ συγκεκριμένες απαντήσεις.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σας απαντώ, κύριε Δραγασάκη στα περί φραπέ και περί εορπρέσσο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, μην απαντάτε σε κάθε ερώτημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δεν βαθμολογώ την ευαισθησία κανενός. Αυτά είναι δικές σας δουλειές. Κρίνω αποτελέσματα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εντάξει! Τότε η συζήτηση περί φραπέ αρκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Δραγασάκη, θέστε ερωτήματα και προχωρήστε. Μην σταματάτε και μην περιμένετε απάντηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εάν με διακόπτει ο κύριος Υπουρ-

γός και μάλιστα με τρόπο αντικοινοβουλευτικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, αλλά και εσείς σταματάτε το λόγο σας, που σημαίνει ότι περιμένετε απάντηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Τρίτο ερώτημα. Ψηφίστηκε αυτό το σχέδιο νόμου και λειτουργεί. Θα σταματήσει η φυγή επιχειρήσεων στα Βαλκάνια; Δώστε μία απάντηση.

Εγώ θέλω να παρατηρήσω μόνο ότι εδώ ασκείται μία τρομοκρατία προς τον ελληνικό λαό. Δεν του έφταναν όλα τα άλλα, δεν του έφταναν τα ελλείμματα, δεν του έφτανε το δημόσιο χρέος, που κάθε τόσο του το θυμίζει ο κ. Δούκας, νέα τρομοκρατία τώρα, ο από βορράν κίνδυνος.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε δύο στοιχεία για να δείξω, όχι ότι δεν υπάρχει πρόβλημα, αλλά ότι σκόπιμα το πρόβλημα διογκώνεται. Με βάση τα στοιχεία του Ελληνοβουλγαρικού Επιμελητηρίου του Ιουνίου του 2005 εμφανίζονται να λειτουργούν στη Βουλγαρία χίλιες εξακόσιες επιχειρήσεις. Ξέρετε ποια είναι η πραγματικότητα; Οι χίλιες διακόσιες είκοσι έχουν κλείσει. Μόνο τριακόσιες ογδόντα έχουν επιβιώσει.

Κύριε Υπουργέ, εγώ θα κάνω και ερωτήσεις επ' αυτών. Να φέρετε εδώ υπεύθυνα στοιχεία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Γιατί δεν το κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Τα στοιχεία που αναφέρω, είναι από Καθηγήτη του Πανεπιστημίου της Μακεδονίας, ο οποίος παρακολουθεί το θέμα.

Τι θέλω να πω; Το μήνυμα που πρέπει να βγει, είναι το εξής. Επιχείρηση που εντός της Ελλάδος δεν είναι ανταγωνιστική, είναι πάρα πολύ πιθανό να μη γίνει ανταγωνιστική ούτε στη Βουλγαρία, διότι η ανταγωνιστικότητα δεν εξαρτάται μόνο από το μεροκάματο, αλλά και από τη σχέση μεροκάματος με παραγωγικότητα της εργασίας, με υποδομές.

Και τελειώνω μ' ένα ακόμα ερώτημα. Ψηφίστηκε αυτός ο νόμος. Θα έρθουν ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα; Θα βελτιωθεί η παραγωγικότητα; Εγώ κατέθεσα την πρώτη ημέρα στην επιτροπή ορισμένα στοιχεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Πρόταση να κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ευτυχώς η Νέα Δημοκρατία έχει προτάσεις για όλα τα θέματα και δεν χρειάζεται εμείς να υποβάλουμε καμία πρόταση.

Κατέθεσα, λοιπόν, ορισμένα στοιχεία, τα οποία θα καταθέσω και στο Τμήμα, διότι είδα ότι προκάλεσαν ενδιαφέρον και χρησιμοποιήθηκαν από πολλούς συναδέλφους. Τα στοιχεία αυτά λένε το εξής απλό. Ο Ευρωπαίος εργαζόμενος δουλεύει δύο μήνες λιγότερο από τον Έλληνα εργαζόμενο κι όμως έχει υψηλότερη παραγωγικότητα της εργασίας.

Θα καταθέσω και ένα δεύτερο στοιχείο τώρα εδώ. Θέλω να πω, πώς εξηγείται αυτό; Πληρώνεται καλύτερα ο Ευρωπαίος, δουλεύει λιγότερες ώρες και έχει υψηλότερη παραγωγικότητα. Άρα, αυτό που εμφανίζει εδώ η Νέα Δημοκρατία ως πρόταση, ως λύση είναι – να μην χρησιμοποιήσω τον όρο - ασύμμετρο με το πρόβλημα ή άσχετο.

Το τελευταίο στοιχείο που θέλω να δώσω, δημοσιεύθηκε αυτές τις ημέρες μία ενδιαφέρουσα μελέτη που δείχνει πού πάνε οι ξένες επενδύσεις. Πού πάνε οι ξένες επενδύσεις; Σε ποιες χώρες πάνε και γιατί; Τα στοιχεία δημοσιεύθηκαν και στους «Financial Times» και στο «ΒΗΜΑ» προ ημερών. Τα 2/3 των επιχειρήσεων παγκοσμίως, που έκαναν επένδυση στο εξωτερικό, προτίμησαν τη γηραιά Ευρώπη: Αγγλία, Γερμανία, Γαλλία. Προτίμησαν, δηλαδή, οι ξένες επενδύσεις χώρες που έχουν υψηλότερο από εμάς εργατικό κόστος και μικρότερο χρόνο εργασίας. Εκεί πήγαν οι μεγάλες και οι πολλές επενδύσεις. Αν οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης δεν ήταν σε φάση ιδιωτικοποιήσεων, διότι οι ιδιωτικοποιήσεις τράβηξαν και εκεί επενδύσεις, τότε το ποσοστό θα ήταν ακόμα υψηλότερο.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι οι ξένες επενδύσεις προτιμούν χώρες που έχουν υποδομές, έχουν θεσμούς, έχουν εκπαιδευμένο εργατικό δυναμικό, έχουν καλοπληρωμένο εργατικό δυναμικό. Άρα, όλες οι πτυχές του θέματος που συζητήθηκε εδώ με αφορμή το νομοσχέδιο αυτό, είτε έχουν να κάνουν με παραγω-

γικότητα είτε έχουν να κάνουν με ανταγωνιστικότητα είτε έχουν να κάνουν με Βαλκάνια.

Προσπάθησα στο σύντομο χρόνο μου να δείξω ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν επιφέρει καμία βελτίωση, αντίθετα μία βαθύτερη ανάλυσή του έχει να επιδείξει χειροτέρευση από πολλές απόψεις. Άρα, οι εργαζόμενοι πρέπει να προσπαθήσουν να ακυρώσουν αυτό το νόμο και για ένα ακόμα λόγο, ότι ο νόμος αυτός είναι ο πρόλογος άλλων μέτρων, τα οποία βρίσκονται στη σειρά για να ακολουθήσουν.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δραγασάκης κατέθετε για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν υπάρχει άλλος ομιλητής.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για να κλείσει τη συζήτηση επί της αρχής.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνεται ήδη ο πρώτος γύρος της συζήτησης, αυτός που αφορά τα θέματα της αρχής του νομοσχεδίου που κατέθεσε η Κυβέρνηση στη Βουλή.

Ακούσαμε με προσοχή τα όσα ειπώθηκαν από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Δεν νομίζω ότι η διακίνηση της κινδυνολογίας που επιχειρήθηκε από ορισμένους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης βρήκε, τελικά, ανταπόκριση σ' αυτήν την Αίθουσα, διότι από τη συζήτηση που έγινε, από τη διατύπωση του λόγου και του αντιλόγου μέσα στην Αίθουσα του Εθνικού Κοινοβουλίου προέκυψε σαφώς ότι όσοι προσπαθούν να διακινήσουν το φόβο, όσοι προσπαθούν να προκαλέσουν την ανησυχία της κοινής γνώμης και των απλών εργαζομένων, για να εξυπηρετήσουν απλά πολιτικές σκοπιμότητες, οι ίδιοι εκτίθενται και αυτή η προσπάθεια πέφτει στο κενό. Και αυτό γιατί η Κυβέρνηση δεν καταργεί το οκτάωρο. Το περιφρουρεί, το εποπτεύει και εκεί που οι νόμοι του ΠΑΣΟΚ, ο νόμος Γιαννίτση, επέτρεπαν μέχρι και δώδεκα ώρες απασχόληση την ημέρα, η Κυβέρνηση με το σχετικό νομοθέτημα μόνο σε ειδικές περιπτώσεις και μέσα από διαδικασίες κοινωνικής διαβούλευσης στην περίπτωση της διευθέτησης του χρόνου εργασίας επιτρέπει μέγιστο χρόνο δέκα ώρες την ημέρα, με διαβούλευση κοινωνική, με διαδικασίες και αυστηρές προϋποθέσεις, για μικρό αριθμό μηνών του χρόνου που αν αναλύσει κανείς το νομοσχέδιο θα δει ότι δεν μπορεί να είναι πάνω από δύο μήνες.

Επιπλέον, ο νόμος λέει σαφώς ότι ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί τη συμμετοχή του στη διευθέτηση και αυτό δεν αποτελεί λόγο απόλυσης. Το εργαλείο της διευθέτησης, το θεσμικό αυτό εργαλείο, δεν το εφηύρε η Νέα Δημοκρατία. Υπάρχει σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης. Το διέδρυναν και το επεξέτειναν με δύο νόμους και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, ασχέτως αν τώρα λένε άλλα.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω επίσης να σημειώσω ότι δεν υπάρχει το ηθικό δικαίωμα γι αυτό το καταγγελτικό ύφος από ορισμένα μέλη της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ εναντίον της Κυβέρνησης όταν είναι αυτοί ως κυβερνώντες κατά την περίοδο της διακυβέρνησης Κώστα Σημίτη που άφησαν τις εργασιακές σχέσεις στην Ελλάδα να βυθιστούν στον εκβαρβαρισμό της «μαύρης» εργασίας, που επέτρεψαν η Ελλάδα να γίνει για αρκετό χρονικό διάστημα ένα απέραντο πεδίο διακίνησης μαύρης εργασίας σε βάρος συνανθρώπων μας από διαφορετικές χώρες του κόσμου που ήρθαν εδώ να αναζητήσουν ένα καλύτερο μέλλον.

Αυτοί, λοιπόν, που υπέβαλλαν και ανέχτηκαν την υπαρκτή βαρβαρότητα στο χώρο των εργασιακών σχέσεων, της αδήλωσης, της «μαύρης» εργασίας, δεν νομιμοποιούνται ηθικά και πολιτικά να παριστάνουν σήμερα τους τιμητές.

Ακούσαμε απίστευτες παλαιομαρξιστικές θεωρίες περί ταξικού εχθρού. Η συνωμοτική θεώρηση της πολιτικής στο έπακρο! Μα θα αντιμετωπίσουν τα μέλη της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ τις ανάγκες του 21ου αιώνα με τσιπάτα από τον 19ο αιώνα; Ξεσκόνισαν τα παλαιομαρξιστικά φροντιστήρια της παι-

δικής και εφηβικής τους ηλικίας;

Να ξεκαθαρίσουμε το εξής, επειδή ακούσαμε πολλά περί κατάρτισης και περί εκπαίδευσης, περί αρχικής και συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης. Τα είπε πολύ σωστά ο Βύρων Πολύδωρας, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, το μεσημέρι.

Ποιος ευθύνεται για το γεγονός ότι η Ελλάδα, η Ελλάδα που παραλάβαμε, η κατάσταση που παραλάβαμε από τις κυβερνήσεις του κ. Σημίτη και του ΠΑΣΟΚ, είναι η τελευταία στην Ευρώπη των δεκαπέντε στη δια βίου μάθηση; Ποιος ευθύνεται ότι μας παραδώσατε μια χώρα τελευταία στην ανταγωνιστικότητα στους 15 της Ευρώπης, τελευταία στις άμεσες ξένες επενδύσεις, τελευταία όπως είπα στη δια βίου μάθηση, από τις τελευταίες στις εξαγωγές, μ' ένα εμπορικό ισοζύγιο του οποίου τα ελλείμματα διευρύνονται όλο και περισσότερο και με μια κοινωνία που την εθίσατε να καταναλώνει εισαγόμενα και να εξαγει όλο και λιγότερα ελληνικά προϊόντα;

Να θυμίσω, επίσης, ότι η κατάσταση που μας παραδώσατε περιελάμβανε μια Ελλάδα πρώτη στο δημόσιο χρέος, πρώτη στα ελλείμματα, πρώτη στην ανεργία των γυναικών, πρώτη στην ανεργία των νέων και από τις πρώτες στις εισαγωγές, στα εισαγόμενα προϊόντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αυτή, λοιπόν, την Ελλάδα δώσαμε την υπόσχεση στον ελληνικό λαό ότι πρέπει να την αλλάξουμε. Και την αλλάζουμε. Και θα προχωρήσουμε βρίσκοντας σημεία κοινωνικής ισορροπίας όπως αυτά που καταγράφονται στο νομοσχέδιο ώστε και η ανταγωνιστικότητα να γίνει μεγαλύτερη, και η μικρομεσαία επιχείρηση να προχωρήσει μπροστά.

Ακούσαμε να δαιμονοποιείτε πάλι την ιδιωτική πρωτοβουλία. Δεν κουρασθήκατε μ' αυτά που λέγατε στα νιάτα σας τα πολιτικά; Δεν βάλατε μυαλό επιτέλους;

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα να πούμε ότι αναζητούμε σταθερά σημεία κοινωνικής ισορροπίας και τα βρίσκουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η μικρομεσαία επιχείρηση που παράγει και προωθεί την απασχόληση, που μειώνει την ανεργία, πρέπει να πάει μπροστά και θα πάει, μαζί με άλλα μέτρα της Κυβέρνησης από άλλα Υπουργεία, όπως το φορολογικό, το αναπτυξιακό, τα μέτρα για τον περιορισμό της γραφειοκρατίας κ.ο.κ. Αλλά ταυτόχρονα ο εργαζόμενος κατοχυρώνεται για να μπορεί να εργάζεται και να ζει σ' ένα σταθερό και ασφαλές εργασιακό περιβάλλον. Αυτό επιδιώκουμε, αυτό επιτυγχάνουμε. Είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε, γιατί η Ελλάδα δεν μπορεί να είναι ουραγός στην Ευρώπη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Έχουν υποβάλει αίτηση ο κ. Βενιζέλος και η κ. Χριστοφιλοπούλου επί του Κανονισμού.

Κύριε Βενιζέλο, δικαιούστε να πάρετε το λόγο για δύο λεπτά και να αναφερθείτε στο τι συνίσταται η παράβαση του Κανονισμού. Αν αναφερθείτε στην ουσία του νομοσχεδίου ή στα όσα οι συνάδελφοι ανέφεραν, το Προεδρείο θα υποχρεωθεί να σας αφαιρέσει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Πριν από αυτό, κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο για να δευτερολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν δικαιούστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Γιατί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχει εξαντληθεί...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Επί τη βάσει ποιας διατάξεως;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επί τη βάσει του Κανονισμού.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ποιας διατάξεως;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μίλησε ο αρχηγός σας...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ποια διάταξη, κύριε Πρόεδρε; Ζητάω το λόγο να δευτερολογήσω και ως Βουλευτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, βάσει του άρθρου 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής. Λέει. Αναπληρωτής ή αναπληρωτές εκπρόσωποι κοινοβουλευτικής ομάδας δεν μπορούν να μιλήσουν περισσότερο από τρεις φορές αριθμητικά για το ίδιο θέμα. Αν προηγήθηκε αγόρευση του Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας και έχει οριστεί αναπληρωτής του, τότε ο αναπληρωτής δικαιούνται να μιλήσει μόνο δύο φορές ακόμα και με το χρόνο που αντιστοιχεί στη δευτερολογία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δώστε μου παρακαλώ τα δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ακούστε λίγο, δε θέλω υψηλούς τόνους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Εγώ δε θέλω προκαταβολικές απειλές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, καμία απειλή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Είπατε από της Έδρας ότι θα μου αφαιρέσετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ να με ακούσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, εσείς να με ακούσετε. Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είπατε που στηρίζεται του Προεδρεύοντος αυτή η μη παροχή δικαιώματος της ομιλίας. Θα σας απαντήσω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα σας απαντήσω. Δώστε μου τα δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας είπα ότι έχετε μιλήσει παραπάνω από δύο φορές.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δώστε μου τα δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Βενιζέλο. Επικαλεστήκατε τον Κανονισμό. Κατά τον Κανονισμό δεν έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δώστε μου τα δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ούτε λεπτό. Επικαλεστήκατε τον Κανονισμό και τον Κανονισμό δεν τον έχω γράψει εγώ.

Κύριε Βενιζέλο, μην κάνετε κατάχρηση δικαιώματος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τονίζω ότι κάνετε καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος που προεδρεύετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Διάβασα το άρθρο του Κανονισμού και πιστεύω ότι δεν υπάρχει Βουλευτής που να συμφωνεί μαζί σας. Αν συμφωνεί κάποιος από το ΠΑΣΟΚ να εγερθεί.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Παρακαλώ να μου δώσετε το λόγο για δύο λεπτά, όπως δικαιούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι θέμα προσωπικών σχέσεων και εκτιμήσεων. Εγώ ασκώ τα καθήκοντα του Προεδρεύοντος εδώ πέρα.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις».

Να μη γράφεται στα Πρακτικά τίποτα απ' όσα λέει ο κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Το Προεδρείο θα πρέπει να ντρέπεται!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό να γραφεί στα Πρακτικά, παρακαλώ! Ο κ. Βενιζέλος, απευθυνόμενος στο Προεδρείο, είπε ότι πρέπει να ντρέπεται το Προεδρείο, γιατί εφαρμόζει τον Κανονισμό. Ε, όχι δα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, μην κάνετε κατάχρηση δικαιωμάτων! Καθηγητής είσθε. Έμπειρος είσθε. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ επί της αρχής του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Αθήνα 27 Ιουλίου 2005

Προς: Την Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΙΤΗΣΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι υπογράφοντες Βουλευτές ζητούμε να γίνει ονομαστική Ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις».

Οι Βουλευτές

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

ΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΓΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΝΙΚΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ»

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος. Παρών.

Ο κ. Ευάγγελος Παπαχρήστος. Παρών.

Η κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου. Παρούσα.

Ο κ. Μιχαήλ Καρχιμάκης. Απών.

Ο κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Ντόλιος. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72 παράγραφος 3), θα λύσει τη συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 28 Ιουλίου 2005 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασίων του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής και στη συνέχεια συζήτηση επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης 21.20'